

# Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 226



Izdevums  
latviešu valodā

## Tiesību akti

56. sējums

2013. gada 24. augusts

Saturs

### I *Leģislatīvi akti*

#### DIREKTĪVAS

- ★ **Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/39/ES (2013. gada 12. augusts), ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK un Direktīvu 2008/105/EK attiecībā uz prioritārajām vielām ūdens resursu politikas jomā <sup>(1)</sup>** ..... 1

### II *Neleģislatīvi akti*

#### REGULAS

- Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 805/2013 (2013. gada 23. augusts), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai ..... 18

#### TIESĪBU AKTI, KO PIEŅEM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

- ★ **Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 80 – Vienoti noteikumi par lielas pasažierietilpības transportlīdzekļu sēdekļu apstiprināšanu un šo transportlīdzekļu apstiprināšanu attiecībā uz sēdekļu un to stiprinājuma vietu izturību** ..... 20

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

(<sup>1</sup>) Dokuments attiecas uz EEZ

# LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

**Paziņojums lasītājiem – Padomes Regula (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju** (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)

**Paziņojums lasītājiem – veids, kādā izdara atsauces uz tiesību aktiem** (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)



## I

(Leģislatīvi akti)

## DIREKTĪVAS

## EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/39/ES

(2013. gada 12. augusts),

**ar ko groza Direktīvu 2000/60/EK un Direktīvu 2008/105/EK attiecībā uz prioritārajām vielām ūdens resursu politikas jomā**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

principu, uz principu, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

(3) Notekūdeņu attīrīšana var būt dārga. Lai veicinātu lētāku un rentablāku attīrīšanu, būtu jāatbalsta novatorisku ūdens attīrīšanas tehnoloģiju izstrāde.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā<sup>(4)</sup>, ir noteikta stratēģija cīņai pret ūdens piesārņojumu. Minētā stratēģija paredz prioritāro vielu noteikšanu to vielu vidū, kas rada vai ar kuru starpniecību tiek radīts ievērojams risks ūdens videi Savienības mērogā. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (2001. gada 20. novembris), ar ko izveido prioritāro vielu sarakstu ūdens resursu politikas jomā<sup>(5)</sup>, noteica pirmo Savienības līmeņa prioritāro vielu sarakstu, kurā ir 33 vielas vai vielu grupas iekļaušanai Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā.ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu<sup>(1)</sup>,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu<sup>(2)</sup>,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru<sup>(3)</sup>,

tā kā:

(1) Virszemes ūdeņu ķīmiskais piesārņojums apdraud ūdens vidi, tā sekas ir akūts un hronisks ūdens organismu toksiskums, piesārņojošo vielu akumulācija ekosistēmā un dzīvotņu un bioloģiskās daudzveidības zudums, un tas apdraud arī cilvēku veselību. Prioritārā kārtā būtu jānosaka piesārņojuma cēloņi un būtu jārisina piesārņojošo vielu emisiju radītās problēmas, novēršot to cēloni, ekonomiski un ekoloģiski visiedarbīgākajā veidā.

(5) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/105/EK (2008. gada 16. decembris) par vides kvalitātes standartiem ūdens resursu politikas jomā<sup>(6)</sup> saskaņā ar Direktīvu 2000/60/EK ir noteikti vides kvalitātes standarti (VKS) 33 prioritārajām vielām, kuras nosauktas Lēmumā Nr. 2455/2001/EK, un astoņām citām piesārņojošām vielām, kuras jau tiek reglamentētas Savienības līmenī.

(2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 191. panta 2. punkta otro teikumu Savienības vides politikai jāpamatojas uz piesardzības un preventīvās darbības

(6) Saskaņā ar LESD 191. panta 3. punktu, izstrādājot politiku attiecībā uz vidi, Savienība ņem vērā pieejamos zinātniskos un tehniskos datus, vides apstākļus dažādos Savienības reģionos, iespējamais ieguvums un izmaksas darbības vai bezdarbības gadījumā, kā arī vienotu Savienības ekonomisku un sociālu attīstību un tās reģionu līdzsvarotu attīstību. Izstrādājot finansiāli izdevīgu un

<sup>(1)</sup> OV C 229, 31.7.2012., 116. lpp.<sup>(2)</sup> OV C 17, 19.1.2013., 91. lpp.<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta 2013. gada 2. jūlija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 22. jūlija lēmums.<sup>(4)</sup> OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.<sup>(5)</sup> OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.<sup>(6)</sup> OV L 348, 24.12.2008., 84. lpp.

samērīgu politiku attiecībā uz virszemes ūdeņu ķīmiskā piesārņojuma novēršanu un kontroli, tostarp pārskatot prioritāro vielu saraksta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktu, būtu jāņem vērā zinātniskie, vides un sociālekonomiskie faktori, tostarp ar cilvēku veselību saistīti apsvērumi. Ņemot vērā minēto mērķi, būtu konsekventi jāievēro Direktīvas 2000/60/EK pamatprincips, ka maksā piesārņotājs.

- (7) Komisija ir veikusi prioritāro vielu saraksta pārskatīšanu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktu un Direktīvas 2008/105/EK 8. pantu un ir secinājusi, ka prioritāro vielu sarakstu ir lietderīgi grozīt, identificējot jaunas vielas, kuras prasa prioritāru rīcību Savienības līmenī, nosakot minētajām jaunidentificētajām vielām VKS, pārskatot dažu esošo vielu VKS atbilstīgi zinātnes attīstībai un paredzot biotas VKS dažām esošajām un jaunidentificētajām prioritārajām vielām.
- (8) Prioritāro vielu saraksta pārskatīšana notika, pamatojoties uz plašu apspriešanos ar Komisijas dienestu, dalībvalstu, ieinteresēto personu un Veselības un vides apdraudējuma zinātniskās komitejas ekspertiem.
- (9) Pārskatītie VKS pašreizējām prioritārajām vielām būtu pirmo reizi jāņem vērā upju baseinu apsaimniekošanas plānos laikposmam no 2015. līdz 2021. gadam. Jaunās identificētās prioritārās vielas un to VKS būtu jāņem vērā, veidojot papildu monitoringa programmas, kā arī pagaidu pasākumu programmās, kas jāiesniedz līdz 2018. gada beigām. Lai sasniegtu labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli, pārskatītie VKS attiecībā uz esošajām prioritārajām vielām būtu jāsasniedz līdz 2021. gada beigām un VKS jaunidentificētajām prioritārajām vielām – līdz 2027. gada beigām, neskarot Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4.–9. punktu, kas *inter alia* paredz noteikumus laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa iegūšanas termiņa pagarināšanai vai mazāk stingru vides mērķu noteikšanu konkrētiem ūdensobjektiem, pamatojoties uz nesamērīgām izmaksām un/vai sociālekonomisku nepieciešamību, ar noteikumu, ka nenotiek turpmāka skarto ūdensobjektu stāvokļa pasliktināšanās. Tāpēc laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa sasniegšana līdz 2015. gada termiņam, kas paredzēts Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā, būtu jābalsta tikai uz vielām un VKS, kas noteikti tajā Direktīvas 2008/105/EK versijā, kura bija spēkā 2009. gada 13. janvārī, ja vien minētie VKS nav stingrāki nekā pārskatītie VKS atbilstīgi šai direktīvai, bet pretējā gadījumā būtu jāpiemēro šie pēdējie.
- (10) Kopš Direktīvas 2000/60/EK pieņemšanas ir pieņemti daudzi Savienības akti saskaņā ar minētās direktīvas 16.

panta 6. punktu, kuri nosaka emisiju kontroli konkrētām prioritārām vielām. Turklāt uz daudziem vides aizsardzības pasākumiem attiecas citi spēkā esošie Savienības tiesību akti. Ja Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 1. punktā noteiktos mērķus var efektīvi sasniegt ar esošajiem instrumentiem, prioritāte būtu drīzāk jāpiešķir minēto instrumentu īstenošanai un pārskatīšanai, nevis jaunu pasākumu veikšanai. Vienas iekļaušana Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā neietekmē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū <sup>(1)</sup> piemērošanu.

- (11) Lai uzlabotu koordināciju starp Direktīvu 2000/60/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru <sup>(2)</sup>, un attiecīgajiem nozaru tiesību aktiem, būtu jāpēta potenciālas sinerģijas ar mērķi apzināt iespējamās jomas, kurās datus, kas savākti, īstenojot Direktīvu 2000/60/EK, var izmantot nolūkā atbalstīt REACH un citas attiecīgas vielu novērtēšanas procedūras un, pretēji – jomas, kurās datus, kas izstrādāti, lai novērtētu vielas saskaņā ar REACH un attiecīgajiem nozares tiesību aktiem, var izmantot nolūkā atbalstīt Direktīvas 2000/60/EK īstenošanu, tostarp minētās direktīvas 16. panta 2. punktā izklāstīto vielu prioritizēšanu.
- (12) Prioritāro vielu piesārņojuma pakāpenisku samazināšanu un prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisiju un zudumu izbeigšanu vai pakāpenisku pārtraukšanu, kā prasīts Direktīvā 2000/60/EK, bieži var visrentablākajā veidā panākt, izmantojot uz konkrētām vielām to izcelsmes vietā attiecināmus Savienības pasākumus, piemēram, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006, Regulu (EK) Nr. 1107/2009, Regulu (ES) Nr. 528/2012 <sup>(3)</sup>, Direktīvu 2001/82/EK <sup>(4)</sup>, Direktīvu 2001/83/EK <sup>(5)</sup> vai Direktīvu 2010/75/ES <sup>(6)</sup>. Tādēļ būtu jāstiprina saskaņotība starp minētajiem tiesību aktiem, Direktīvu 2000/60/EK un citiem attiecīgiem tiesību aktiem, lai nodrošinātu, ka pienācīgi tiek piemēroti kontroles mehānismi izcelsmes vietās. Ja Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma regulārās pārskatīšanas rezultāti un pieejamie monitoringa dati

<sup>(1)</sup> OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu, (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

<sup>(4)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

<sup>(5)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz cilvēkiem paredzētajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

<sup>(6)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

- liecina, ka Savienības vai dalībvalsts līmenī veiktie pasākumi nav pietiekami, lai sasniegtu VKS attiecībā uz konkrētām prioritārajām vielām vai konkrētu prioritāro bīstamo vielu izplūdes izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas mērķus, Savienības vai dalībvalsts līmenī būtu jāsteno piemērota rīcība, lai sasniegtu Direktīvas 2000/60/EK mērķus, ņemot vērā riska novērtējumus, sociālekonomisko un izmaksu un ieguvumu analīzi, kas veikta saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem, kā arī iespējamās alternatīvas.
- (13) Kopš VKS noteikšanas 33 prioritārajām vielām, kas iekļautas Direktīvas 2000/60/EK X pielikumā, ir noslēgusies virkne riska novērtējumu, kurus paredz Padomes Regula (EEK) Nr. 793/93 (1993. gada 23. marts) par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli<sup>(1)</sup>, kuru vēlāk aizstāja ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Lai nodrošinātu pienācīgu aizsardzības līmeni un atjauninātu VKS atbilstīgi jaunākajai zinātniskajām un tehniskajām zināšanām par risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, būtu jāpārskata dažu esošo vielu VKS.
- (14) Izmantojot Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktā norādīto pieeju, ir identificētas un atzītas par prioritārām vēl citas vielas, kas rada ievērojamu Savienības mēroga risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, un kas būtu jāiekļauj prioritāro vielu sarakstā. Nosakot minēto vielu VKS, ir ņemta vērā jaunākā pieejamā zinātniskā un tehniskā informācija.
- (15) Ūdens un augsnes piesārņojums ar farmaceitiskām atliekvielām ir jauna vides problēma. Novērtējot un kontrolējot zāļu radīto risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, pienācīga uzmanība būtu jāpievērš Savienības mērķiem vides jomā. Lai risinātu minēto problēmu, Komisijai būtu jāpēta zāļu radītais apdraudējums videi un jāsniedz analīze par pašreizējā tiesiskā regulējuma atbilstību un efektivitāti vides un cilvēku veselības aizsardzībai saistībā ar ūdens vidi.
- (16) Nosakot VKS prioritārām bīstamajām vielām, nenoteiktības pakāpe parasti ir lielāka nekā prioritāro vielu gadījumā, bet šādi VKS tomēr sniedz salīdzināšanas kritēriju, pēc kura novērtēt, vai ir sasniegts laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa mērķis, kā definēts Direktīvas 2000/60/EK 2. panta 24. punktā un 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) un iii) punktā. Tomēr, lai nodrošinātu atbilstīgu vides un cilvēku veselības aizsardzības pakāpi, būtu jāizvirza arī mērķis izbeigt vai pakāpeniski pārtraukt prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisijas un zudumus saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) punktu.
- (17) Pēdējo gadu laikā ir būtiski pieaugusi zinātniskās zināšanas par piesārņojošo vielu apriti un iedarbību ūdens vidē. Vairāk ir zināms par to, kurā ūdens vides segmentā (ūdenī, sedimentos vai biotā, turpmāk – “matricas”) viela varētu būt atrodama un tādēļ kur tās koncentrācija varētu būt izmērāma. Dažas ļoti hidrofobas vielas uzkrājas biotā, un pat ar visprogresīvākajām analīzes metodēm tās konstatēt ūdenī ir grūti. Šādām vielām būtu jānosaka biotas VKS. Tomēr, lai dalībvalstis varētu īstenot savas monitoringa stratēģijas un tās pielāgot vietējiem apstākļiem, tām būtu jāspēj brīvi izvēlēties monitoringā piemērot EKS alternatīvai matricai vai attiecīgos gadījumos alternatīvu biotas taksonu, piemēram, vēžveidīgo apakštipu (*Crustacea*), parafilētisko klasi “Zivis”, galvkāju (*Cephalopoda*) klasi vai gliemeņu (*Bivalvia*) klasi (gliemenes un ēdamgliemenes), ar noteikumu, ka dalībvalstu piemēroto VKS un monitoringa sistēmu sniegtais aizsardzības līmenis ir tikpat augsts kā tas, kādu sniedz šajā direktīvā paredzētie VKS un tiem atbilstošā matrica.
- (18) Novatoriskas monitoringa metodes, piemēram, pasīvā parauģu ņemšana un citi rīki, rada cerības par iespējamu piemērošanu nākotnē, tāpēc tās būtu jāturpina izstrādāt.
- (19) Komisijas Direktīvā 2009/90/EK (2009. gada 31. jūlijs), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam<sup>(2)</sup>, ir noteikti ūdens stāvokļa monitoringā izmantoto analīzes metožu obligātie veiktspējas kritēriji. Šādi kritēriji nodrošina, ka monitoringā iegūtā informācija ir jēgpilna un būtiska, prasot izmantot tādas analīzes metodes, kuru jutība ir pietiekama, lai ticami konstatētu un izmērītu VKS pārsniegumu. Dalībvalstīm būtu jāļauj monitoringā izmantot šajā direktīvā nenorādītas matricas vai biotas taksonus tikai tad, ja izmantotā analīzes metode atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veiktspējas kritērijiem attiecīgajiem VKS un matricai vai biotas taksoniem vai ja tās veiktspēja ir vismaz tikpat laba kā metode, kāda ir pieejama attiecībā uz šajā direktīvā norādītajiem VKS un matricu vai biotas taksonu.
- (20) Šīs direktīvas īstenošana rada grūtības, kas ietver dažādus iespējamus risinājumus zinātniskiem, tehniskiem un praktiskiem jautājumiem un monitoringa metožu nepilnīgu izstrādi, kā arī cilvēkresursu un finanšu resursu ierobežojumus. Lai palīdzētu risināt minētās grūtības, monitoringa stratēģiju un analīžu metožu izstrāde būtu jābalsta uz ekspertu grupu veiktu tehnisku darbu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK kopējo īstenošanas stratēģiju.

<sup>(1)</sup> OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.

- (21) Noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vielas (PBT) un citas vielas, kuru iedarbība ir līdzīga PBT vielām, var būt atrodamas ūdens vidē gadu desmitus tādā koncentrācijā, kas rada ievērojamu risku pat tad, ja ir veikti vērienīgi pasākumi šādu vielu emisiju samazināšanai vai izbeigšanai. Dažas spēj izplatīties tālu no izcelsmes avota un lielā mērā ir vidē visuresošas vielas. Esošo un jaunidentificēto prioritāro bīstamo vielu vidū ir vairākas šādas vielas. Attiecībā uz dažām no minētajām vielām ir pierādījumi, ka tās ir ilgstoši visuresošas ūdens vidē Savienības mērogā, un tādēļ šīs konkrētās vielas ir īpaši jāizvērtē tajos aspektos, kas attiecas uz to ietekmi uz Direktīvā 2000/60/EK prasīto ķīmiskā stāvokļa attēlošanu un kas attiecas uz monitoringa prasībām.
- (22) Attiecībā uz ķīmiskā stāvokļa attēlošanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.4.3. iedaļai dalībvalstīm būtu jāatļauj atsevišķi parādīt to vielu, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, ietekmi uz ķīmisko stāvokli, lai nepadarītu nepamanāmu ūdens kvalitātes uzlabojumu, kas panākts attiecībā uz citām vielām. Papildus obligātajai kartei, kas aptver visas vielas, varētu paredzēt papildu kartes, kuras attiecīgi aptvertu vielas, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, un atsevišķi aptvertu pārējās vielas.
- (23) Monitorings būtu jāpielāgo gaidāmajām koncentrāciju variācijām vietas un laika izteiksmē. Ņemot vērā plašo izplatību un ilgo vides atveseļošanās laiku, kāds paredzams attiecībā uz vielām, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, dalībvalstīm būtu jāatļauj samazināt šādu vielu monitoringa vietu skaitu un/vai monitoringa biežumu līdz minimumam, kas nodrošina ticamu ilgtermiņa tendenču analīzi, ar noteikumu, ka ir pieejama statistiski ticama monitoringa datu bāzes līnija.
- (24) Īpašā uzmanība, ko velta vielām, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām, ne Savienību, ne dalībvalstis neatbrīvo no pienākuma veikt pasākumus papildus tiem, kuri jau ir veikti, tostarp starptautiskā līmenī, lai samazinātu vai izbeigtu šo vielu izplūdes, emisijas un zudumus tā, lai sasniegtu Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītos mērķus.
- (25) Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 10. panta 3. punktam gadījumos, kad kvalitātes mērķis vai kvalitātes standarts, kas noteikts, ievērojot minēto direktīvu, Direktīvas 2000/60/EK IX pielikumā uzskaitītās direktīvas vai jebkādu citu Savienības tiesību aktu, paredz stingrākus nosacījumus par tiem, kas izrietētu no minētās direktīvas 10. panta 2. punkta piemērošanas, attiecīgi ir jānosaka stingrāki emisiju kontroles pasākumi. Līdzīgs noteikums ir iekļauts arī Direktīvas 2010/75/ES 18. pantā. No minētajiem pantiem izriet, ka Direktīvas 2000/60/EK 10. panta 2. punktā uzskaitītajos tiesību aktos norādītajām emisiju kontrolēm vajadzētu būt minimālajām piemērojāmām kontrolēm. Ja ar minētajām kontrolēm nevar nodrošināt VKS ievērošanu, piemēram, vielai, kuras aprīte ir līdzīga visuresošai PBT vielai, bet to nevarētu izdarīt arī ar stingrākiem nosacījumiem – pat apvienojumā ar stingrākiem nosacījumiem cita veida izplūdēm, emisijām un zudumiem, kas skar ūdensobjektu –, tad nevarētu uzskatīt, ka minētā VKS ievērošanai tiek “prasīti” šādi stingrāki nosacījumi.
- (26) Lai jaunu prioritāro vielu atlases procesā veiktu vajadzīgos riska novērtējumus, nepieciešami augstas kvalitātes monitoringa dati, kā arī dati par vielu ekotoksikoloģisko un toksikoloģisko ietekmi. Lai gan no dalībvalstīm savāktie monitoringa dati pēdējos gados ievērojami uzlabojušies, tie tomēr ne vienmēr ir derīgi šim mērķim kvalitātes un Savienības pārklājuma ziņā. Jo īpaši trūkst monitoringa datu par daudzām potenciāli problemātiskām piesārņojošām vielām, ko var definēt kā piesārņojošas vielas, kuras pašlaik nav iekļautas parastajās monitoringa programmās Savienības līmenī, bet kuru radītais risks var būt ievērojams, un kam tāpēc ir nepieciešams regulējums, kas nosakāms atkarībā no piesārņojošo vielu iespējamās ekotoksikoloģiskās un toksikoloģiskās ietekmes un atkarībā no to koncentrācijas ūdens vidē.
- (27) Vajadzīgs jauns mehānisms, lai Komisijai nodrošinātu mērķorientētu augstas kvalitātes monitoringa informāciju par vielu koncentrāciju ūdens vidē, uzsvāru liekot uz potenciāli problemātiskām piesārņojošām vielām un tādām vielām, par kurām pieejami monitoringa dati nav pietiekami kvalitatīvi izmantošanai riska novērtējumā. Jaunajam mehānismam būtu jāatvieglo šādas informācijas vākšana visos Savienības upju baseinos un jāpapildina monitoringa dati, kas iegūti, īstenojot programmas atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantam, un no citiem ticamiem avotiem. Lai monitoringa izmaksas paliktu samērīgās, šim mehānismam būtu jāaptver ierobežots skaits vielu, kuras uz zināmu laiku ir iekļautas novērojamo vielu sarakstā, un ierobežots skaits monitoringa vietu, bet tam būtu jāsniedz reprezentatīvi dati, kas būtu derīgi vielu prioritizēšanai Savienības līmenī. Sarakstam vajadzētu būt mainīgam, un tā derīgumam vajadzētu būt ierobežotam laikā, lai reaģētu uz jaunu informāciju par iespējamajiem riskiem, ko rada potenciāli problemātiskas piesārņojošas vielas, un neveiktu vielu monitoringu ilgāk nekā vajadzīgs.
- (28) Lai vienkāršotu un racionalizētu dalībvalstu ziņošanas pienākumus un palielinātu saskaņību ar citiem saistītiem ūdens resursu apsaimniekošanas aspektiem, Direktīvas 2008/105/EK 3. pantā paredzētās paziņošanas prasības būtu jāapvieno ar vispārējām ziņošanas prasībām saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. pantu.

- (29) Attiecībā uz ķīmiskā stāvokļa attēlošanu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.4.3. iedaļai nolūkā atjaunināt pasākumu programmu un upju baseinu apsaimniekošanas plānus, kas jāveic attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 8. punktu un 13. panta 7. punktu, dalībvalstīm būtu jāļauj atsevišķi parādīt jaunidentificēto prioritāro vielu un tādu esošo prioritāro vielu, kurām ir pārskatīti VKS, ietekmi uz ķīmisko stāvokli, lai jaunu prasību ieviešana netiktu maldīgi uztverta kā norāde uz virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa pasliktināšanos. Papildus obligātajai kartei, kas aptver visas vielas, varētu paredzēt papildu kartes, kuras aptvertu jaunidentificētās vielas un esošās vielas, kurām pārskatīti VKS, un atsevišķi aptvertu pārējās vielas.
- (30) Ir svarīgi savlaicīgi darīt sabiedrībai pieejamu ar vidi saistītu informāciju attiecībā uz Savienības virszemes ūdeņu stāvokli un par ķīmiskā piesārņojuma apkarošanas stratēģiju sasniegumiem. Lai stiprinātu piekļuvi un pārredzamību, sabiedrībai katrā dalībvalstī būtu jānodrošina elektroniska piekļuve centrālām portālam, kurā tiek sniegta informācija par upju baseinu apsaimniekošanas plāniem un to pārskatīšanu un atjaunināšanu.
- (31) Pieņemot šo priekšlikumu un iesniedzot par to ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, Komisija ir pabeigusi prioritāro vielu saraksta pirmo pārskatīšanu, kā prasīts Direktīvas 2008/105/EK 8. pantā. Tas ietvēra minētās direktīvas III pielikumā uzskaitīto vielu pārskatīšanu, no kurām dažas tika identificētas noteikšanai par prioritārām. Patlaban nav pietiekamu pierādījumu, lai par prioritārām noteiktu pārējās III pielikumā iekļautās vielas. Iespēja, ka var parādīties jauna informācija par minētajām vielām, nozīmē, ka tās netiek izslēgtas no turpmākās pārskatīšanas, tāpat kā tas ir ar pārējām vielām, kuras gan izskatīja, bet nenoteica par prioritārām pašreizējā pārskatīšanā. Tāpēc Direktīvas 2008/105/EK III pielikums ir kļuvis lieks, un tas būtu jāsvītro. Minētās direktīvas 8. pants būtu attiecīgi jāgroza, arī attiecībā uz datumu ziņošanai Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (32) Lai laikus reaģētu uz attiecīgo zinātnes un tehnikas attīstību jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, attiecībā uz to VKS piemērošanas metožu atjaunināšanu, kuri noteikti šajā direktīvā, Komisijai būtu jāpiesūta pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Lai uzlabotu informatīvo bāzi turpmākai prioritāro vielu identificēšanai, jo īpaši potenciāli problemātisku piesārņojošu vielu gadījumā, Komisijai būtu jāpiesūta pilnvaras attiecībā uz novērojamo vielu saraksta izveidi un atjaunināšanu. Turklāt, lai šīs direktīvas īstenošanai nodrošinātu vienādus apstākļus un noteiktu formātus monitoringa datu un informācijas iesniegšanai Komisijai, būtu jāpiesūta Komisijai īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (1).
- (34) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra Kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem (2) dalībvalstis apņemas pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (35) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, panākt labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli, nosakot VKS prioritārām vielām un dažām citām piesārņojošām vielām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un tāpēc vajadzības saglabāt vienādu virszemes ūdeņu aizsardzības pakāpi visā Savienībā dēļ šo mērķu var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.
- (36) Tāpēc Direktīva 2000/60/EK un Direktīva 2008/105/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

#### 1. pants

Direktīvu 2000/60/EK groza šādi:

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

(2) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

1) direktīvas 16. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija pārskata pieņemto prioritāro vielu sarakstu vēlākais četrus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas un pēc tam vismaz reizi sešos gados, attiecīgā gadījumā ierosinot priekšlikumus.”;

2) X pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I pielikuma tekstu.

## 2. pants

Direktīvu 2008/105/EK groza šādi:

1) Direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

### Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā, kā arī 2. pantā Komisijas Direktīvā 2009/90/EK (2009. gada 31. jūlijs), ar ko atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/60/EK nosaka tehniskās specifikācijas ūdens stāvokļa ķīmiskajām analīzēm un monitoringam (\*).

Turklāt piemēro šādas definīcijas:

- 1) “matrica” ir ūdens vides segments, proti, ūdens, sedimenti vai biota;
- 2) “biotas taksons” ir konkrēts ūdens taksons, kam taksonomiskajā rangā atbilst “apakštips”, “klase” vai tam līdzvērtīgs rangs.

(\* ) OV L 201, 1.8.2009., 36. lpp.”;

2) direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

### Vides kvalitātes standarti

1. Neskarot 1.a punktu, dalībvalstis virszemes ūdens objektiem piemēro VKS, kas noteikti šīs direktīvas I pielikuma A daļā, un šos VKS piemēro saskaņā ar I pielikuma B daļā paredzētajām prasībām.

1.a Neskarot pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas versijas, kas bija spēkā 2009. gada 13. janvārī, un jo īpaši laba virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa panākšanu attiecībā uz tajā uzskaitītajām vielām un VKS, dalībvalstis īsteno I pielikuma A daļā noteiktos VKS attiecībā uz:

- i) vielām ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 I pielikuma A daļā, kurām ir noteikti pārskatīti VKS, kas ir spēkā no 2015. gada 22. decembra, ar mērķi iegūt labus virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli attiecībā uz minētajām vielām

līdz 2021. gada 22. decembrim, izmantojot pasākumu programmas, kas ietvertas 2015. gada upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas izstrādāti attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu; un

- ii) nesēn noteiktajām vielām ar numuru no 34 līdz 45 I pielikuma A daļā no 2018. gada 22. decembra, ar mērķi iegūt labu virszemes ūdeņu ķīmisko stāvokli attiecībā uz minētajām vielām un novērst virszemes ūdeņu ķīmiskā stāvokļa pasliktināšanos attiecībā uz minētajām vielām līdz 2027. gada 22. decembrim. Šajā nolūkā dalībvalstis līdz 2018. gada 22. decembrim attiecībā uz minētajām vielām izstrādā un iesniedz Komisijai papildu monitoringa programmu un pasākumu pagaidu programmu. Pasākumu galīgo programmu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantu izstrādā līdz 2021. gada 22. decembrim, un to īsteno un padara pilnīgi darbspējīgu cik vien drīz iespējams pēc minētā datuma un ne vēlāk kā 2024. gada 22. decembrī.

Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 4.–9. punktu piemēro *mutatis mutandis* vielām, kas uzskaitītas pirmās daļas i) un ii) apakšpunktā.

2. Vielām, kuras I pielikuma A daļā iekļautas ar numuru 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 un 44, dalībvalstis piemēro biotas VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā.

Vielām, kas nav minētas šā punkta pirmajā daļā, dalībvalstis piemēro ūdeņu VKS, kas noteikti I pielikuma A daļā.

3. Dalībvalstis var izvēlēties attiecībā uz vienu vai vairākām virszemes ūdeņu kategorijām piemērot VKS tādai matricai, kas nav norādīta 2. punktā, vai attiecīgos gadījumos tādiem biotas taksoniem, kas nav noteikti I pielikuma A daļā.

Dalībvalstis, kuras izmanto pirmajā daļā minēto iespēju, piemēro I pielikuma A daļā noteiktos attiecīgos VKS vai, ja matricai vai biotas taksonam tādi nav paredzēti, nosaka VKS, kas nodrošina vismaz tāda paša līmeņa aizsardzību kā I pielikuma A daļā paredzētie VKS.

Pirmajā daļā minēto iespēju dalībvalstis var izmantot tikai tad, ja izraudzītajai matricai vai biotas taksonam izmantotā analīzes metode atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veiktspējas kritērijiem. Ja minētie kritēriji nav izpildīti nevienai no matricām, dalībvalstis nodrošina, ka monitoringu veic, izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kas nerada pārmērīgas izmaksas, un ka analīzes metode attiecīgajai vielai dod vismaz tikpat labu rezultātu kā tā, kas ir pieejama šā panta 2. punktā norādītajai matricai.

3.a Ja izmērītu vai aprēķinātu vides koncentrāciju vai emisiju rezultātā ir identificēts akūtas iedarbības iespējams risks ūdens videi vai risks, kas rodas ar tās starpniecību, un ja tiek piemēroti biotas vai sedimentu VKS,



dalībvalstis nodrošina, ka monitoringa tiek veikts arī virszemes ūdenī, un piemēro šīs direktīvas I pielikuma A daļā paredzētos MPK-VKS, ja šādi VKS ir izstrādāti.

3.b Ja atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 5. pantam aprēķinātā mērījumu rezultātu vidējā vērtība, izmantojot labāko pieejamo tehnisko paņēmieni, kas nerada pārmērīgas izmaksas, tiek norādīta kā "mazāka par kvantitatīvās noteikšanas robežu" un ja šā paņēmiena "kvantitatīvās noteikšanas robeža" ir lielāka par VKS, rezultātus attiecībā uz minētās vielas mērījumiem neņem vērā, izvērtējot attiecīgā ūdensobjekta vispārējo ķīmisko stāvokli.

4. To vielu monitoringu, kurām piemēro sedimentu un/vai biotas VKS, dalībvalstis attiecīgajā matricā veic vismaz reizi gadā, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nedod pamatu citādākam biežumam.

5. Atjaunotajos upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas sagatavoti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu, dalībvalstis iekļauj šādu informāciju:

- a) tabulu ar pielietoto analīzes metožu kvantitatīvās noteikšanas robežām un ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem;
- b) vielām, kurām izmanto šā panta 3. punktā paredzēto iespēju:
  - i) minētās iespējas izmantošanas iemeslu un pamatojumu;
  - ii) vajadzības gadījumā – noteiktos alternatīvos VKS, pierādījumus, ka šie VKS nodrošina vismaz tāda paša līmeņa aizsardzību kā I pielikuma A daļā norādītie VKS, tostarp VKS ieguves datus un izstrādes metodes, kas tiek lietotas VKS iegūšanai, un virszemes ūdeņu kategorijas, kurās šos VKS paredzēts piemērot;
  - iii) salīdzināšanai ar šī panta a) apakšpunktā minēto informāciju – šīs direktīvas I pielikuma A daļā norādīto matricu analīzes metožu kvantitatīvās noteikšanas robežas, tostarp ziņas par šo metožu veikspēju atbilstīgi Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem;
- c) ja monitoringa intervāli ir ilgāki par vienu gadu – saskaņā ar 4. punktu īstenotā monitoringa biežuma pamatojumu.

5.a Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atjaunotajiem upju baseinu apsaimniekošanas plāniem, kuri izstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktu un kuros iekļauti to pasākumu rezultāti un ietekme, kas veikti, lai novērstu virszemes ūdeņu ķīmisko

piesārņojumu, un starposma ziņojumiem, kuros aprakstīti pasākumi, kas gūti, īstenojot plānoto pasākumu programmu saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 15. panta 3. punktu, piekļuve tiek nodrošināta ar tāda centrāla portāla palīdzību, kas sabiedrībai pieejams elektroniski atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai (\*) 7. panta 1. punktam.

6. Pamatojoties uz virszemes ūdens stāvokļa monitoringu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu, dalībvalstis paredz mehānismus, kā analizēt ilgtermiņa koncentrācijas tendences tām I pielikuma A daļā minētajām prioritārajām vielām, kuras tiecas uzkrāties sedimentos un/vai biotā, īpašu uzmanību pievēršot vielām, kas ar numuru 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 un 44 uzskaitītas I pielikuma A daļā. Ievērojot Direktīvas 2000/60/EK 4. pantu, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka sedimentos un/vai attiecīgā biotā šādas koncentrācijas būtiski nepalielinās.

Dalībvalstis nosaka sedimentu un/vai biotas monitoringa biežumu tā, lai nodrošinātu pietiekamus datus ticamai ilgtermiņa tendenču analīzei. Principā monitoringam būtu jānotiek reizi trijos gados, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nedod pamatu citādākam biežumam.

7. Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteiktajam grafikam Komisija izskata jaunākās tehniskās un zinātniskās atziņas, tostarp riska novērtējumu secinājumus, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā, un informāciju par vielu reģistrāciju, kas darīta publiski pieejama saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 119. pantu, un vajadzības gadījumā ierosina šīs direktīvas I pielikuma A daļā noteiktos VKS pārskatīt saskaņā ar LESD 294. pantā noteikto procedūru, ievērojot Direktīvā 2000/60/EK paredzēto laika grafiku.

8. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10. pantu, lai vajadzības gadījumā pielāgotu šīs direktīvas I pielikuma B daļas 3. punktu jaunākajām zinātniskajām vai tehniskajām atziņām.

8.a Lai veicinātu šī panta īstenošanu, Direktīvas 2000/60/EK īstenošanas gaitā līdz 2014. gada 22. decembrim, ciktāl iespējams, izstrādā tehniskās pamatnostādnes par vielu monitoringa stratēģijām un analītiskajām metodēm, tostarp biotas paraugu ņemšanu un monitoringu.

Pamatnostādnes jo īpaši aptver:

- a) biotā esošo vielu monitoringu, kā paredzēts šā panta 2. un 3. punktā;

b) attiecībā uz jaunidentificētajām vielām (ar numuru no 34 līdz 45 I pielikuma A daļā) un vielām, kam noteikti stingrāki VKS (ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23 un 28 I pielikuma A daļā), – analītiskās metodes, kas atbilst Direktīvas 2009/90/EK 4. pantā noteiktajiem obligātajiem veikspējas kritērijiem.

8.b Attiecībā uz tām vielām, kurām līdz 2014. gada 22. decembrim nebūs pieņemtas tehniskās pamatnostādnes, 1.a punkta i) apakšpunktā minētais 2015. gada 22. decembra termiņš tiks pagarināts līdz 2018. gada 22. decembrim un tajā pašā punktā minētais 2021. gada 22. decembra termiņš līdz 2027. gada 22. decembrim.

(\*) OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.”;

3) svītro 4. panta 4. punktu un 5. panta 6. punktu;

4) iekļauj šādu pantu.

“7.a pants

#### Koordinācija

1. Saistībā ar prioritārām vielām, uz kurām attiecas Regula (EK) Nr. 1907/2006, Regula (EK) Nr. 1107/2009 (\*), Regula (ES) Nr. 528/2012 (\*\*) vai Direktīva 2010/75/ES (\*\*\*), Komisija kā daļu no Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā paredzētās minētās direktīvas X pielikuma regulārās pārskatīšanas izvērtē, vai Savienības un dalībvalstu līmenī spēkā esošie pasākumi ir pietiekami, lai sasniegtu prioritāro vielu VKS un prioritāro bīstamo vielu izplūdes, emisiju un zudumu izbeigšanas vai pakāpeniskas pārtraukšanas mērķi saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 16. panta 6. punktu.

2. Komisija saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā noteikto laika grafiku ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šā panta 1. punktā minētā izvērtējuma rezultātiem un pievieno ziņojumam attiecīgus priekšlikumus, tostarp priekšlikumus kontroles pasākumiem.

3. Ja ziņojuma rezultāti liecina, ka Savienības vai dalībvalstu līmenī varētu būt nepieciešami papildu pasākumi, lai nodrošinātu atbilstību Direktīvai 2000/60/EK attiecībā uz konkrētu vielu, kas apstiprināta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1107/2009 vai Regulu (ES) Nr. 528/2012, attiecīgi dalībvalstis vai Komisija attiecībā uz minēto vielu vai produktiem, kas satur minēto vielu, piemēro Regulas (EK) Nr. 1107/2009 21. vai 44. pantu vai Regulas (ES) Nr. 528/2012 15. vai 48. pantu.

Saistībā ar vielām, uz kurām attiecas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 darbības joma, Komisija vajadzības gadījumā ierosina minētās regulas 59., 61. vai 69. pantā minēto procedūru.

Piemērojot pirmajā un otrajā daļā minēto regulu noteikumus, dalībvalstis un Komisija ņem vērā jebkādu riska novērtējumu un sociālekonomisko vai izmaksu un ieguvumu analīzi, kā prasīts minētajās regulās, tostarp attiecībā uz alternatīvu iespēju pieejamību.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

(\*\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 528/2012 (2012. gada 22. maijs) par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

(\*\*\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).”;

5) direktīvas 8. un 9. pantu aizstāj ar šo:

“8. pants

#### Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma pārskatīšana

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 4. punktā paredzētās X pielikuma regulārās pārskatīšanas rezultātu. Vajadzības gadījumā tā pievieno ziņojumam leģislatīvu aktu priekšlikumus grozīt X pielikumu, tostarp jo īpaši priekšlikumus identificēt jaunus prioritārās vielas vai prioritārās bīstamās vielas vai arī identificēt dažas prioritārās vielas kā prioritārās bīstamās vielas un, ja nepieciešams, noteikt attiecīgus VKS virszemes ūdeņiem, sedimentiem un biotai.

8.a pants

#### Īpaši noteikumi par atsevišķām vielām

1. Upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas izstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, neskarot tās V pielikuma 1.4.3. sadaļas prasības attiecībā uz vispārējā ķīmiskā stāvokļa izklāstu un mērķus un pienākumus, kas noteikti minētās direktīvas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 11. panta 3. punkta k) apakšpunktā un 16. panta 6. punktā, dalībvalstis var paredzēt papildu kartes, kas atsevišķi no informācijas par pārējām šīs direktīvas I pielikuma A daļā minētajām vielām satur informāciju par ķīmisko stāvokli par vienu vai vairākām šādām turpmāk minētām vielām:

a) vielas ar numuru 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 un 44 (vielas, kuru aprīte ir līdzīga visuresošām PBT vielām);

b) vielas ar numuru 34 līdz 45 (jaunidentificētas vielas);

c) vielas ar numuru 2, 5, 15, 20, 22, 23 un 28 (vielas, kurām noteikti pārskatīti, stingrāki VKS).

Dalībvalstis šīm vielām, kas minētas pirmās daļas a) līdz c) punktā, upju baseinu apsaimniekošanas plānos var arī paredzēt apmēru jebkādam novirzēm no VKS vērtības. Dalībvalstis, kas sniedz šādas papildu kartes, cenšas nodrošināt to savstarpēju salīdzināmību upju baseinu un Savienības līmenī.

2. Dalībvalstis var veikt monitoringu vielām ar numuru 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 un 44 I pielikuma A daļā mazāk intensīvi, nekā tas paredzēts prioritārajām vielām saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 4. punktu un Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu, ar noteikumu, ka monitoringa ir reprezentatīvs un ir pieejama statistiski stabila bāzes līnija saistība ar šo vielu klātbūtni ūdens vidē. Principā saskaņā ar šīs direktīvas 3. panta 6. punkta otro daļu monitoringam būtu jānotiek reizi trīs gados, ja vien tehniskas zināšanas un ekspertu slēdziens nepamato citu biežumu.

#### 8.b pants

##### Novērojamo vielu saraksts

1. Komisija izveido novērojamo vielu sarakstu, par kurām Savienības mērogā jāvēl monitoringa dati turpmākai vielu prioritizēšanai saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktu, lai papildinātu datus, ko iegūst *inter alia* no analizēm un pārskatiem saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. pantu un monitoringa programmām saskaņā ar minētās Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu.

Pirmajā novērojamo vielu sarakstā iekļauj maksimums 10 vielas vai vielu grupas, un katrai vielai ir norādītas monitoringa matricas un iespējamās analīzes metodes, kas nerada pārmērīgas izmaksas. Ja ir pieejamas analīzes metodes, kas nerada pārmērīgas izmaksas, maksimālo vielu vai vielu grupu skaitu, ko Komisijai atļauts iekļaut sarakstā, katrā saraksta atjaunināšanas reizē saskaņā ar 2. punktu palielina par vienu vielu līdz maksimālajam vielu skaitam 14 katrā konkrētā brīdī. Novērojamo vielu sarakstā iekļaujamās vielas izraugās no tām vielām, par kurām pieejamā informācija liecina, ka tās var radīt ievērojamu Savienības mēroga risku ūdens videi vai risku, kas rodas ar tās starpniecību, un par kurām nav pietiekamu monitoringa datu.

Diklofenaku (CAS Nr. 15307-79-6), 17 β-estradiolu (E2) (CAS Nr. 50-28-2) un 17 α-etinilestradiolu (EE2) (CAS Nr. 57-63-6) iekļauj pirmajā novērojamo vielu sarakstā, lai ievāktu monitoringa datus ar mērķi veicināt tādu pasākumu noteikšanu, kuri vajadzīgi, lai izskatītu šo vielu radīto risku.

Izraugoties novērojamo vielu sarakstā iekļaujamās vielas, Komisija ņem vērā visu pieejamo informāciju, tostarp:

a) rezultātus pēc Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma jaunākās pārskatīšanas, kas paredzēta minētās direktīvas 16. panta 4. punktā;

b) izpētes projektus;

c) ieteikumus, ko sniegušas Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 5. punktā minētās ieinteresētās personas;

d) dalībvalstu upju baseinu apgabalu raksturojumu un monitoringa programmas rezultātus atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. un 8. pantam;

e) informāciju par ražošanas apjomu, lietojumiem, piemērotajām īpašībām (tostarp attiecīgā gadījumā daļiņu izmēru), koncentrāciju vidē un ietekmi, tostarp informāciju, kas savākta saskaņā ar Direktīvu 98/8/EK, Direktīvu 2001/82/EK (\*), Direktīvu 2001/83/EK (\*\*), un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006 un Regulu (EK) Nr. 1107/2009.

2. Komisija sagatavo pirmo novērojamo vielu sarakstu, kā minēts 1. punktā, līdz 2014. gada 14. septembrim un pēc tam atjaunina to ik pēc 24 mēnešiem. Atjauninot novērojamo vielu sarakstu, Komisija izņem no tā visas vielas, attiecībā uz kurām riska novērtējumu var pabeigt bez papildu monitoringa datiem, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 2. punktā. Katrai vielai novērojamo vielu sarakstā nepārtraukta monitoringa perioda ilgums nepārsniedz četrus gadus.

3. Dalībvalstis īpaši izraudzītās reprezentatīvās monitoringa stacijās vismaz 12 mēnešus veic katras novērojamo vielu sarakstā iekļautās vielas monitoringu. Pirmajam novērojamo vielu sarakstam monitoringa periods sākas līdz 2015. gada 14. septembrim vai sešu mēnešu laikā pēc novērojamo vielu saraksta izveidošanas, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir vēlāks. Katrai vielai, ko iekļauj turpmākajos sarakstos, dalībvalstis sāk monitoringu sešu mēnešu laikā pēc attiecīgās vielas iekļaušanas sarakstā.

Katra dalībvalsts izraugās vismaz vienu monitoringa staciju un papildus vēl vienu staciju, ja tajā ir vairāk par vienu miljonu iedzīvotāju, un papildus tādu staciju skaitu, kas atbilst tās ģeogrāfiskajai platībai km<sup>2</sup>, dalītai ar 60 000 (noapaļojot līdz tuvākajam veselajam skaitlim), papildus tādu staciju skaitu, kas atbilst tās iedzīvotāju skaitam, dalītam ar pieciem miljoniem (noapaļojot līdz tuvākajam veselajam skaitlim).

Izvēloties reprezentatīvās monitoringa stacijas, monitoringa biežumu un laiku katrai vielai, dalībvalstis ņem vērā vielas lietojumus un iespējamo klātesamību. Monitoringu veic ne retāk ka reizi gadā.

Ja dalībvalsts nodrošina no esošām monitoringa programmām vai pētījumiem izrietošus pietiekamus, salīdzināmus, reprezentatīvus un jaunus monitoringa datus attiecībā uz konkrētu vielu, tā var nolemt saistībā ar šo vielu

neveikt papildu monitoringu atbilstīgi novērojamo vielu saraksta mehānismam arī ar noteikumu, ka šīs vielas monitoringi ir veikti, izmantojot metodoloģiju, kas atbilst to tehnisko pamatnostādņu prasībām, kuras izstrādājusi Komisija saskaņā ar 8.b panta 5. punktu.

4. Dalībvalstis ziņo Komisijai par atbilstīgi 3. punktam veiktā monitoringa rezultātiem. Pirmajam novērojamo vielu sarakstam monitoringa rezultātu ziņošana sākas 15 mēnešus pēc 2015. gada 14. septembra vai 21 mēneša laikā pēc novērojamo vielu saraksta izveidošanas, atkarībā no tā, kurš no šiem datumiem ir vēlāks, un turpmāk ik pēc 12 mēnešiem, kamēr vien attiecīgā viela ir novērojamo vielu sarakstā. Par katru vielu, kas iekļauta turpmākajos sarakstos, dalībvalstis par monitoringa rezultātiem ziņo Komisijai 21 mēneša laikā pēc vielas iekļaušanas novērojamo vielu sarakstā un turpmāk ik pēc 12 mēnešiem, kamēr vien attiecīgā viela ir novērojamo vielu sarakstā. Ziņojumā iekļauj informāciju par monitoringa staciju reprezentativitāti un monitoringa stratēģiju.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, nosakot un atjauninot novērojamo vielu sarakstu, kā minēts 1. un 2. punktā. Tā var arī pieņemt tehniskos formātus, kādā monitoringa rezultāti un saistītā informācija paziņojami Komisijai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisija izstrādā pamatnostādnes, tostarp tehniskās specifikācijas, lai sekmētu novērojamo vielu sarakstā iekļauto vielu monitoringu, un tiek acināta veicināt šāda monitoringa koordināciju.

#### 8.c pants

#### Īpaši noteikumi par farmaceitiskām vielām

Atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 16. panta 9. punktam un vajadzības gadījumā pamatojoties uz rezultātiem, kas gūti 2013. gada pētījumā par riskiem, ko videi rada zāles, un citiem būtiskiem pētījumiem un ziņojumiem, Komisija, ciktāl iespējams, divu gadu laikā no 2013. gada 13. septembra izstrādā stratēģisku pieeju attiecībā uz ūdens piesārņojumu ar farmaceitiskām vielām. Minētajā stratēģiskajā pieejā, ja nepieciešams, iekļauj priekšlikumus, kas dod iespēju, ciktāl vajadzīgs, efektīvāk ņemt vērā zāļu ietekmi uz vidi, īstenojot zāļu tirgū laišanas procedūru. Saistībā ar minēto stratēģisko pieeju Komisija attiecīgā gadījumā līdz 2017. gada 14. septembrim ierosina pasākumus, kas vajadzības gadījumā jāveic Savienības un/vai dalībvalstu līmenī, lai izskatītu farmaceitisko vielu, jo īpaši 8.b panta 1. punktā minēto vielu, iespējamo ietekmi uz vidi, nolūkā samazināt šādu vielu noplūdes, emisijas un zudumus ūdens vidē, ņemot vērā cilvēku veselības vajadzības un ierosināto pasākumu rentabilitāti.

#### 9. pants

#### Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 21. panta 1. punktu. Minētā komiteja

ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (\*\*), nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

#### 9.a pants

#### Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 3. panta 8. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu laikposmu no 2013. gada 13. septembra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms sešu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 8. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 3. panta 8. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/82/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz veterinārajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.).

(\*\*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu attiecībā uz cilvēkiem paredzētajām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

(\*\*\*) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.;

6) direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) A daļu aizstāj ar šīs direktīvas II pielikuma tekstu;

b) B daļas 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Tabulas 6. un 7. aile: Konkrēta virszemes ūdensobjekta atbilstība MPK-VKS nozīmē, ka katrā reprezentatīvā ūdensobjekta monitoringa punktā mērītā koncentrācija nepārsniedz standartu.

Tomēr saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 1.3.4. iedaļu dalībvalstis var izmantot statistikas metodes, piemēram, procentiņu aprēķināšanu, lai atbilstību MPK-VKS varētu noteikt pieņemamā ticamības līmenī un ar pieņemamu precizitāti. Ja dalībvalstis to dara, šādām statistikas metodēm ir jāatbilst sīki izstrādātiem noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar šīs direktīvas 9. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Šajā pielikumā noteiktie virszemes ūdeņu VKS ir izteikti kā kopējās koncentrācijas visā ūdens paraugā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kadmija, svina, dzīvsudraba un niķeļa gadījumā (turpmāk “metāli”), virszemes ūdeņu VKS attiecas uz šķīduma koncentrāciju, t. i., ūdens parauga šķīduma fāzi, ko iegūst, filtrējot caur 0,45 µm filtru vai ar tamlīdzīgu priekšapstrādi, vai, ja īpaši norādīts, uz bioloģiski pieejamo koncentrāciju.

Dalībvalstis, izvērtējot monitoringa rezultātus, salīdzinot ar attiecīgo VKS, var ņemt vērā:

a) dabisko fona koncentrāciju metāliem un to savienojumiem, ja šāda koncentrācija neļauj ievērot atbilstību attiecīgajiem VKS;

b) cietības pakāpi, pH, izšķīdušo organisko oglekli vai citus ūdens kvalitātes parametrus, kas ietekmē

metālu bioloģisko pieejamību, turklāt nosaka bioloģiski pieejamo koncentrāciju, izmantojot piemērotu bioloģiskās pieejamības modelēšanu.”;

7) svīturo II un III pielikumu.

### 3. pants

1. Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2015. gada 14. septembrim. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

### 4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

### 5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2013. gada 12. augustā

Eiropas Parlamenta vārdā –  
priekšsēdētājs  
M. SCHULZ

Padomes vārdā –  
priekšsēdētājs  
L. LINKEVIČIUS

## I PIELIKUMS

## "X PIELIKUMS

## PRIORITĀRO VIELU SARAKSTS ŪDENS RESURSU POLITIKAS JOMĀ

| Numurs | CAS numurs <sup>(1)</sup> | ES numurs <sup>(2)</sup> | Prioritārās vielas nosaukums <sup>(3)</sup>      | Identificēta kā prioritārā bīstamā viela |
|--------|---------------------------|--------------------------|--|--|
| (1)    | 15972-60-8                | 240-110-8                | Alahlors   |  |
| (2)    | 120-12-7                  | 204-371-1                | Antracēns  | X  |
| (3)    | 1912-24-9                 | 217-617-8                | Atrazīns   |  |
| (4)    | 71-43-2                   | 200-753-7                | Benzols  |  |
| (5)    | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Bromdifēnilēteri                                 | X <sup>(4)</sup>                         |
| (6)    | 7440-43-9                 | 231-152-8                | Kadmijs un tā savienojumi                        | X  |
| (7)    | 85535-84-8                | 287-476-5                | Hloralkāni, C <sub>10-13</sub>                   | X  |
| (8)    | 470-90-6                  | 207-432-0                | Hlorfenvinfoss                                   |  |
| (9)    | 2921-88-2                 | 220-864-4                | Hlorpirifoss (etila hlorpirifoss)                |  |
| (10)   | 107-06-2                  | 203-458-1                | 1,2-dihloretāns                                  |  |
| (11)   | 75-09-2                   | 200-838-9                | Dihlormetāns                                     |  |
| (12)   | 117-81-7                  | 204-211-0                | Di(2-etilheksil)-ftalāts (DEHP)                  | X  |
| (13)   | 330-54-1                  | 206-354-4                | Diurons  |  |
| (14)   | 115-29-7                  | 204-079-4                | Endosulfāns                                      | X  |
| (15)   | 206-44-0                  | 205-912-4                | Fluorantēns                                      |  |
| (16)   | 118-74-1                  | 204-273-9                | Heksahlorbenzols                                 | X  |
| (17)   | 87-68-3                   | 201-765-5                | Heksahlorbutadiēns                               | X  |
| (18)   | 608-73-1                  | 210-168-9                | Heksahlorcikloheksāns                            | X  |
| (19)   | 34123-59-6                | 251-835-4                | Izoproturons                                     |  |
| (20)   | 7439-92-1                 | 231-100-4                | Svins un tā savienojumi                          |  |
| (21)   | 7439-97-6                 | 231-106-7                | Dzīvsudrabs un tā savienojumi                    | X  |
| (22)   | 91-20-3                   | 202-049-5                | Naftalīns  |  |
| (23)   | 7440-02-0                 | 231-111-4                | Niķelis un tā savienojumi                        |  |
| (24)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Nonilfenoli                                      | X <sup>(5)</sup>                         |
| (25)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Oktilfenoli <sup>(6)</sup>                       |  |
| (26)   | 608-93-5                  | 210-172-0                | Pentahlorbenzols                                 | X  |
| (27)   | 87-86-5                   | 201-778-6                | Pentahlorfenols                                  |  |
| (28)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Poliaromātiskie ogļūdeņraži (PAH) <sup>(7)</sup> | X  |
| (29)   | 122-34-9                  | 204-535-2                | Simazīns   |  |
| (30)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Tributilalvas savienojumi                        | X <sup>(8)</sup>                         |

| Numurs | CAS numurs <sup>(1)</sup> | ES numurs <sup>(2)</sup> | Prioritārās vielas nosaukums <sup>(3)</sup>        | Identificēta kā prioritārā bīstamā viela |
|--------|---------------------------|--------------------------|--|--|
| (31)   | 12002-48-1                | 234-413-4                | Trihlorbenzoli                                     |  |
| (32)   | 67-66-3                   | 200-663-8                | Trihlormetāns (hloroforms)                         |  |
| (33)   | 1582-09-8                 | 216-428-8                | Trifluralīns                                       | X  |
| (34)   | 115-32-2                  | 204-082-0                | Dikofols   | X  |
| (35)   | 1763-23-1                 | 217-179-8                | Perfluoroktānsulfoskābe un tās atvasinājumi (PFOS) | X  |
| (36)   | 124495-18-7               | Nepiemēro                | Hinoksilēns  | X  |
| (37)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi        | X <sup>(9)</sup>                         |
| (38)   | 74070-46-5                | 277-704-1                | Aklonifēns   |  |
| (39)   | 42576-02-3                | 255-894-7                | Bifenokss  |  |
| (40)   | 28159-98-0                | 248-872-3                | Cibutrīns  |  |
| (41)   | 52315-07-8                | 257-842-9                | Cipermetrīns <sup>(10)</sup>                       |  |
| (42)   | 62-73-7                   | 200-547-7                | Dihlorfoss   |  |
| (43)   | Nepiemēro                 | Nepiemēro                | Heksabromciklododekāni (HBCDD)                     | X <sup>(11)</sup>                        |
| (44)   | 76-44-8/<br>1024-57-3     | 200-962-3/<br>213-831-0  | Heptahloro un heptahlorepoksīds                    | X  |
| (45)   | 886-50-0                  | 212-950-5                | Terbutrīns   |  |

<sup>(1)</sup> CAS: Informatīvais ķīmijas dienests (Chemical Abstracts Service).

<sup>(2)</sup> ES numurs: Eiropas ķīmisko komercvielu saraksta (EINECS) numurs vai Eiropā reģistrēto ķīmisko vielu saraksts (ELINCS).

<sup>(3)</sup> Ja nav skaidri norādīts citādi, vielu grupu pārstāvošas tipiskās vielas ir noteiktas vides kvalitātes mērķu izvirzīšanas kontekstā.

<sup>(4)</sup> Tikai tetra-, penta-, hekso- un heptabromdifēnilēteris (CAS numurs attiecīgi 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).

<sup>(5)</sup> Nonilfenols (CAS Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), arī tā izomēri 4-nonilfenols (CAS Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) un 4-nonilfenols (sazarots) (CAS Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).

<sup>(6)</sup> Oktilfenols (CAS Nr. 1806-26-4, ES Nr. 217-302-5), arī izomērs 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenols (CAS Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).

<sup>(7)</sup> Ar benz(a)pirēnu (CAS Nr. 50-32-8, ES Nr. 200-028-5), benz(b)fluorantēnu (CAS Nr. 205-99-2, ES Nr. 205-911-9), benz(g,h,i)pirēnū (CAS Nr. 191-24-2, ES Nr. 205-883-8), benz(k)fluorantēnu (CAS Nr. 207-08-9, ES Nr. 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pirēnū (CAS Nr. 193-39-5, ES Nr. 205-893-2) un izņemot antracēnu, fluorantēnu un naftalīnu, kuri sarakstā iekļauti atsevišķi.

<sup>(8)</sup> Ar tributilvalas katjonu (CAS Nr. 36643-28-4).

<sup>(9)</sup> Tas attiecas uz šādiem savienojumiem:

7 polihloridbenzo-p-dioksīni (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268-87-9);

10 polihloridbenzofurāni (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001-02-0);

12 dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635-31-9).

<sup>(10)</sup> CAS Nr. 52315-07-8 attiecas uz izomēru maisījumu, kas satur cipermetrīnu, alfa-cipermetrīnu (CAS Nr. 67375-30-8), beta-cipermetrīnu (CAS Nr. 65731-84-2), teta-cipermetrīnu (CAS Nr. 71697-59-1) un zeta-cipermetrīnu (52315-07-8).

<sup>(11)</sup> Tas attiecas uz 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10- heksabromciklododekānu (CAS Nr. 3194-55-6), α-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-50-6), β-heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-51-7) un γ- heksabromciklododekānu (CAS Nr. 134237-52-8)."

## II PIELIKUMS

## "I PIELIKUMS

## VIDES KVALITĀTES STANDARTI PRIORITĀRĀM VIELĀM UN CITĀM PIESĀRŅOŠĀM VIELĀM

## A DAĻA. VIDES KVALITĀTES STANDARTI (VKS)

GVL: gada vidējais lielums.

MPK: maksimāli pieļaujamā koncentrācija.

Mērvienība: [µg/l] tabulas 4.–7. ailei,

[µg/kg mitrā svara] tabulas 8. ailei.

| (1)  | (2)  | (3)  | (4)   | (5)   | (6)  | (7)  | (8)                          |
|------|--|--|---|---|--|--|------------------------------|
| Nr.  | Vielas nosaukums   | CAS numurs <sup>(1)</sup>                  | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup>   | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(5)</sup>  | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi  | VKS<br>Biota <sup>(12)</sup> |
| (1)  | Alahlori   | 15972-60-8                                 | 0,3   | 0,3   | 0,7  | 0,7  |                              |
| (2)  | Antracēns  | 120-12-7                                   | 0,1   | 0,1   | 0,1  | 0,1  |                              |
| (3)  | Atrazīns   | 1912-24-9                                  | 0,6   | 0,6   | 2,0  | 2,0  |                              |
| (4)  | Benzols  | 71-43-2                                    | 10  | 8   | 50   | 50   |                              |
| (5)  | Brominēti<br>difeniēteri <sup>(5)</sup>  | 32534-81-9                                 |   |   | 0,14   | 0,014  | 0,0085                       |
| (6)  | Kadmiji un tā<br>savienojumi<br>(atkarībā no<br>ūdens cietības<br>pakāpes) <sup>(6)</sup>  | 7440-43-9                                  | ≤ 0,08<br>(1. pakāpe)<br>0,08<br>(2. pakāpe)<br>0,09<br>(3. pakāpe)<br>0,15<br>(4. pakāpe)<br>0,25<br>(5. pakāpe) | 0,2   | ≤ 0,45<br>(1. pakāpe)<br>0,45<br>(2. pakāpe)<br>0,6<br>(3. pakāpe)<br>0,9<br>(4. pakāpe)<br>1,5<br>(5. pakāpe) | ≤ 0,45<br>(1. pakāpe)<br>0,45<br>(2. pakāpe)<br>0,6<br>(3. pakāpe)<br>0,9<br>(4. pakāpe)<br>1,5<br>(5. pakāpe) |                              |
| (6a) | Tetrahlorglek-<br>lis <sup>(7)</sup>   | 56-23-5                                    | 12  | 12  | Nepiemēro  | Nepiemēro  |                              |
| (7)  | Hloralkāni,<br>C10–13 <sup>(8)</sup>   | 85535-84-8                                 | 0,4   | 0,4   | 1,4  | 1,4  |                              |
| (8)  | Hlorfenvinfos  | 470-90-6                                   | 0,1   | 0,1   | 0,3  | 0,3  |                              |
| (9)  | Hlorpirifoss<br>(etilhlrorpirifoss)  | 2921-88-2                                  | 0,03  | 0,03  | 0,1  | 0,1  |                              |
| (9a) | Ciklodiēna<br>pesticīdi<br>Aldrīns <sup>(7)</sup><br>Dieldrīns <sup>(7)</sup><br>Endrīns <sup>(7)</sup><br>Izodrīns <sup>(7)</sup> | 309-00-2<br>60-57-1<br>72-20-8<br>465-73-6 | Σ = 0,01  | Σ = 0,005   | Nepiemēro  | Nepiemēro  |                              |



| (1)  | (2)  | (3)                       | (4)   | (5)   | (6)   | (7)   | (8)                          |
|------|--|---------------------------|---|---|---|---|------------------------------|
| Nr.  | Vielas nosaukums   | CAS numurs <sup>(1)</sup> | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | VKS<br>Biota <sup>(12)</sup> |
| (9b) | DDT kopā <sup>(7)</sup> <sup>(9)</sup>                         | Nepiemēro                 | 0,025   | 0,025   | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
|      | para-para-<br>DDT <sup>(7)</sup>                               | 50-29-3                   | 0,01  | 0,01  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
| (10) | 1,2-dihloretāns  | 107-06-2                  | 10  | 10  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
| (11) | Dihlormetāns   | 75-09-2                   | 20  | 20  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
| (12) | Di(2-etilheksil)-<br>ftalāts (DEHP)                            | 117-81-7                  | 1,3   | 1,3   | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
| (13) | Diurons  | 330-54-1                  | 0,2   | 0,2   | 1,8   | 1,8   |                              |
| (14) | Endosulfāns  | 115-29-7                  | 0,005   | 0,0005  | 0,01  | 0,004   |                              |
| (15) | Fluorantēns  | 206-44-0                  | 0,0063  | 0,0063  | 0,12  | 0,12  | 30                           |
| (16) | Heksahlorben-<br>zols  | 118-74-1                  |   |   | 0,05  | 0,05  | 10                           |
| (17) | Heksahlorbuta-<br>diēns  | 87-68-3                   |   |   | 0,6   | 0,6   | 55                           |
| (18) | Heksahlorciklo-<br>heksāns                                     | 608-73-1                  | 0,02  | 0,002   | 0,04  | 0,02  |                              |
| (19) | Izoproturons   | 34123-59-6                | 0,3   | 0,3   | 1,0   | 1,0   |                              |
| (20) | Svins un tā<br>savienojumi                                     | 7439-92-1                 | 1,2 <sup>(13)</sup>   | 1,3   | 14  | 14  |                              |
| (21) | Dzīvsudrabs un<br>tā savienojumi                               | 7439-97-6                 |   |   | 0,07  | 0,07  | 20                           |
| (22) | Naftalīns  | 91-20-3                   | 2   | 2   | 130   | 130   |                              |
| (23) | Niķelis un tā<br>savienojumi                                   | 7440-02-0                 | 4 <sup>(13)</sup>   | 8,6   | 34  | 34  |                              |
| (24) | Nonifenols<br>(4-nonilfenols)                                  | 84852-15-3                | 0,3   | 0,3   | 2,0   | 2,0   |                              |
| (25) | Oktilfenols<br>(4-(1,1',3,3'-<br>tetrametilbutil)-<br>fenols)) | 140-66-9                  | 0,1   | 0,01  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |
| (26) | Pentahlorben-<br>zols  | 608-93-5                  | 0,007   | 0,0007  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                              |

| (1)   | (2)   | (3)                       | (4)   | (5)   | (6)   | (7)   | (8)                               |
|-------|---|---------------------------|---|---|---|---|-----------------------------------|
| Nr.   | Vielas nosaukums  | CAS numurs <sup>(1)</sup> | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | VKS<br>Biota <sup>(12)</sup>      |
| (27)  | Pentahlorfenols   | 87-86-5                   | 0,4   | 0,4   | 1   | 1   |                                   |
| (28)  | Poliaromātiskie<br>ogļūdeņraži<br>(PAH) <sup>(11)</sup>       | Nepiemēro                 | Nepiemēro   | Nepiemēro   | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
|       | Benz(a)pirēns   | 50-32-8                   | $1,7 \times 10^{-4}$  | $1,7 \times 10^{-4}$                              | 0,27  | 0,027   | 5                                 |
|       | Benz(b)fluoran-<br>tēns                                       | 205-99-2                  | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                                       | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                 | 0,017   | 0,017   | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi. |
|       | Benz(k)fluoran-<br>tēns                                       | 207-08-9                  | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                                       | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                 | 0,017   | 0,017   | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi. |
|       | Benz(g,h,i)-peri-<br>lēns                                     | 191-24-2                  | Sk. 11.<br>zemsvītras   | piezīmi. Sk.<br>11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.     | $8,2 \times 10^{-3}$  | $8,2 \times 10^{-4}$                              | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi. |
|       | Indeno(1,2,3-<br>cd)pirēns                                    | 193-39-5                  | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                                       | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi.                 | Nepiemēro   | Nepiemēro   | Sk. 11.<br>zemsvītras<br>piezīmi. |
| (29)  | Simazīns  | 122-34-9                  | 1   | 1   | 4   | 4   |                                   |
| (29a) | Tetrahloretī-<br>lēns <sup>(7)</sup>                          | 127-18-4                  | 10  | 10  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
| (29b) | Tetrahloretī-<br>lēns <sup>(7)</sup>                          | 79-01-6                   | 10  | 10  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
| (30)  | Tributilalvas<br>savienojumi (tri-<br>butilalvas<br>katjons)  | 36643-28-4                | 0,0002  | 0,0002  | 0,0015  | 0,0015  |                                   |
| (31)  | Trihlorbenzoli  | 12002-48-1                | 0,4   | 0,4   | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
| (32)  | Trihlormetāns   | 67-66-3                   | 2,5   | 2,5   | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
| (33)  | Trifluralīns  | 1582-09-8                 | 0,03  | 0,03  | Nepiemēro   | Nepiemēro   |                                   |
| (34)  | Dikofols  | 115-32-2                  | $1,3 \times 10^{-3}$  | $3,2 \times 10^{-5}$                              | Nepiemē-<br>ro <sup>(10)</sup>  | Nepiemē-<br>ro <sup>(10)</sup>                    | 33                                |
| (35)  | Perfluoroktān-<br>sulfoskābe un<br>tās atvasinājumi<br>(PFOS) | 1763-23-1                 | $6,5 \times 10^{-4}$  | $1,3 \times 10^{-4}$                              | 36  | 7,2   | 9,1                               |
| (36)  | Hinoksifēns   | 124495-18-7               | 0,15  | 0,015   | 2,7   | 0,54  |                                   |

| (1)  | (2)   | (3)  | (4)   | (5)   | (6)   | (7)   | (8)  |
|------|---|--|---|---|---|---|--|
| Nr.  | Vielas nosaukums                            | CAS numurs <sup>(1)</sup>                                    | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | GVL-VKS <sup>(2)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Iekšējie<br>virszemes<br>ūdeņi <sup>(3)</sup> | MPK-VKS <sup>(4)</sup><br>Citi virszemes<br>ūdeņi | VKS<br>Biota <sup>(12)</sup>   |
| (37) | Dioksīni un dioksīniem līdzīgie savienojumi | Sk. Direktīvas   |   |   | Nepiemēro   | Nepiemēro   | PCDD,PCDF un PCB-DL summa<br>0,0065 µg.kg <sup>-1</sup><br>TEQ <sup>(14)</sup> |
| (38) | Aklonifēns                                  | 74070-46-5   | 0,12  | 0,012   | 0,12  | 0,012   |  |
| (39) | Bifenokss                                   | 42576-02-3   | 0,012   | 0,0012  | 0,04  | 0,004   |  |
| (40) | Cibutrīns                                   | 28159-98-0   | 0,0025  | 0,0025  | 0,016   | 0,016   |  |
| (41) | Cipermetrīns                                | 52315-07-8   | 8 × 10 <sup>-5</sup>  | 8 × 10 <sup>-6</sup>                              | 6 × 10 <sup>-4</sup>  | 6 × 10 <sup>-5</sup>                              |  |
| (42) | Dihlorfoss                                  | 62-73-7  | 6 × 10 <sup>-4</sup>  | 6 × 10 <sup>-5</sup>                              | 7 × 10 <sup>-4</sup>  | 7 × 10 <sup>-5</sup>                              |  |
| (43) | Heksabromciklododekāns (HBCDD)              | Sk. Direktīvas 2000/60/EK X pielikuma 12. zemsvītras piezīmi | 0,0016  | 0,0008  | 0,5   | 0,05  | 167  |
| (44) | Heptahloro un heptahloropoksīds             | 76-44-8/<br>1024-57-3  | 2 × 10 <sup>-7</sup>  | 1 × 10 <sup>-8</sup>                              | 3 × 10 <sup>-4</sup>  | 3 × 10 <sup>-5</sup>                              | 6,7 × 10 <sup>-3</sup>   |
| (45) | Terbutrīns                                  | 886-50-0   | 0,065   | 0,0065  | 0,34  | 0,034   |  |

<sup>(1)</sup> CAS: Informatīvais ķīmijas dienests (*Chemical Abstracts Service*).

<sup>(2)</sup> Šis parametrs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar gada vidējo vērtību (GVL-VKS). Ja nav citu norādījumu, tas attiecas uz visu izomēru kopējo koncentrāciju.

<sup>(3)</sup> Iekšzemes virszemes ūdeņi ietver upes un ezerus un saistītas mākslīgas vai stipri pārveidotas ūdenstilpes.

<sup>(4)</sup> Šis rādītājs ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts ar maksimālo pieļaujamo koncentrāciju (MPK-VKS). Ja MPK-VKS ailē norādīts "nepiemēro", uzskata, ka GVL-VKS vērtības, būdamas ievērojami mazākas nekā vērtības, ko iegūst akūtas toksicitātes gadījumā, aizsargā pret īslaicīgu piesārņojuma maksimumu, kas rodas pastāvīgās izplūdēs.

<sup>(5)</sup> Prioritāro vielu grupā, ko aptver bromdifenilēteri (Nr. 5), VKS attiecas uz radniecīgo vielu numuriem (28, 47, 99, 100, 153 un 154) atbilstošo koncentrāciju summu.

<sup>(6)</sup> Kadmijs un tā savienojumi (Nr. 6) VKS vērtības ir atkarīgas no ūdens cietības, ko iedala piecu pakāpju kategorijās (1. pakāpe: < 40 mg CaCO<sub>3</sub>/l, 2. pakāpe: 40 līdz < 50 mg CaCO<sub>3</sub>/l, 3. pakāpe: 50 līdz < 100 mg CaCO<sub>3</sub>/l, 4. pakāpe: 100 līdz < 200 mg CaCO<sub>3</sub>/l un 5. pakāpe: ≥ 200 mg CaCO<sub>3</sub>/l).

<sup>(7)</sup> Šī viela nav prioritārā viela, bet viena no citām piesārņošajām vielām, kuru VKS ir identiski tiem, kas noteikti tiesību aktos, kurus piemēroja pirms 2009. gada 13. janvāra.

<sup>(8)</sup> Šai vielu grupai indikatīvais parametrs nav noteikts. Indikatīvais parametrs vai parametri jānosaka ar analītisku metodi. "DDT kopā" ir šādu izomēru summa:

<sup>(9)</sup> "DDT kopā" ir šādu izomēru summa: 1,1,1-trihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 50-29-3; ES Nr. 200-024-3); 1,1,1-trihlor-2 (o-hlorfenil)-2-(p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 789-02-6; ES Nr. 212-332-5); 1,1-dihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etilēns (CAS Nr. 72-55-9; ES Nr. 200-784-6); un 1,1-dihlor-2,2 bis (p-hlorfenil) etāns (CAS Nr. 72-54-8; ES Nr. 200-783-0).

<sup>(10)</sup> Pieejamā informācija nav pietiekama, lai šīm vielām noteiktu MPK-VKS.

<sup>(11)</sup> Poliaromātisko ogleņūdeņražu (PAH) (Nr. 28) prioritāro vielu grupai biotas VKS un atbilstošie GVL-VKS ūdeņi attiecas uz koncentrāciju benz(a)pirēnam, uz kura toksicitāti tie balstās. Benz(a)pirēnu var uzskatīt par citu PAH marķieri, līdz ar to, lai salīdzinātu ar biotas VKS vai attiecīgajiem GVL-VKS ūdeņi, nepieciešams veikt tikai benz(a)pirēna monitoringu.

<sup>(12)</sup> Ja nav norādīts citādi, biotas VKS attiecas uz zivīm. Tā vietā var veikt monitoringu alternatīvam biotas taksonam vai citai matricai, ciktāl piemērotie VKS nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības līmeni. Vielām ar numuru 15 (fluorantēns) un 28 (PAH), biotas VKS attiecas uz vēzveidīgajiem un moluskiem. Lai noteiktu ķīmisko stāvokli, fluorantēna un PAH monitorings zivīs nav piemērots. Vielai ar numuru 37 (dioksīns un dioksīnam līdzīgi savienojumi) biotas VKS attiecas uz zivīm, vēzveidīgajiem un moluskiem; saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1259/2011 (2011. gada 2. decembris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1881/2006 attiecībā uz dioksīnu un dioksīniem līdzīgu PHB maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 320, 3.12.2011., 18. lpp.) pielikuma 5.3. sadaļu.

<sup>(13)</sup> Šie VKS attiecas uz bioloģiski pieejamām vielu koncentrācijām.

<sup>(14)</sup> PCDD: polihloridbenzo-p-dioksīni; PCDF: polihloridbenzofurāni; PCB-DL: dioksīnam līdzīgie polihlorbifenili; TEQ: toksiskuma ekvivalenti saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas 2005. gada Toksikuma ekvivalences faktoriem."

## II

(Nelegislatīvi akti)

## REGULAS

## KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 805/2013

(2013. gada 23. augusts),

**ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari <sup>(2)</sup>, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta

importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.

(2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 23. augustā

Komisijas  
un tās priekšsēdētāja vārdā –  
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors  
Jerzy PLEWA

<sup>(1)</sup> OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

<sup>(2)</sup> OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.

## PIELIKUMS

## Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

| KN kods    | Trešās valsts kods <sup>(1)</sup> | Standarta importa vērtība |
|------------|-----------------------------------|---------------------------|
| 0707 00 05 | TR                                | 95,4                      |
|            | ZZ                                | 95,4                      |
| 0709 93 10 | TR                                | 122,6                     |
|            | ZZ                                | 122,6                     |
| 0805 50 10 | AR                                | 119,4                     |
|            | CL                                | 122,7                     |
|            | TR                                | 70,0                      |
|            | UY                                | 140,2                     |
|            | ZA                                | 108,3                     |
|            | ZZ                                | 112,1                     |
| 0806 10 10 | EG                                | 175,3                     |
|            | MA                                | 135,8                     |
|            | TR                                | 144,0                     |
|            | ZZ                                | 151,7                     |
| 0808 10 80 | AR                                | 181,4                     |
|            | BR                                | 108,7                     |
|            | CL                                | 122,9                     |
|            | CN                                | 88,5                      |
|            | NZ                                | 129,1                     |
|            | US                                | 130,9                     |
|            | ZA                                | 116,3                     |
|            | ZZ                                | 125,4                     |
| 0808 30 90 | AR                                | 196,9                     |
|            | CL                                | 148,9                     |
|            | TR                                | 147,9                     |
|            | ZA                                | 88,2                      |
|            | ZZ                                | 145,5                     |
| 0809 30    | TR                                | 143,1                     |
|            | ZZ                                | 143,1                     |
| 0809 40 05 | BA                                | 49,8                      |
|            | MK                                | 59,8                      |
|            | XS                                | 57,7                      |
|            | ZZ                                | 55,8                      |

<sup>(1)</sup> Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citi izcelsme".

## TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

Saskaņā ar starptautisko publisko tiesību normām juridisks spēks ir tikai ANO EEK dokumentu oriģināliem. Šo noteikumu statuss un spēkā stāšanās datums jāpārbauda ANO EEK statusa dokumenta TRANS/WP.29/343 pēdējā redakcijā, kas pieejama tīmekļa vietnē <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

### **Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO EEK) Noteikumi Nr. 80 – Vienoti noteikumi par lielas pasažierietilpības transportlīdzekļu sēdekļu apstiprināšanu un šo transportlīdzekļu apstiprināšanu attiecībā uz sēdekļu un to stiprinājuma vietu izturību**

Iekļauts viss spēkā esošais teksts līdz:

noteikumu 03. grozījumu sērijai, kas stājās spēkā 2012. gada 26. jūlijā

#### SATURS

1. Darbības joma
2. Definīcijas
3. Apstiprinājuma pieteikums
4. Apstiprinājums
5. Prasības sēdekļiem
6. Prasības transportlīdzekļa tipa sēdekļu stiprinājumu vietām
7. Prasības sēdekļu uzstādīšanai transportlīdzekļa tipā
8. Ražošanas atbilstība
9. Sankcijas par ražošanas neatbilstību
10. Sēdekļa tipa un/vai transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma grozījumi un apstiprinājuma paplašināšana
11. Pilnīga ražošanas izbeigšana
12. Pārejas noteikumi
13. Par apstiprināšanas testu veikšanu atbildīgo tehnisko dienestu un tipa apstiprināšanas iestāžu nosaukumi un adreses

#### PAPILDINĀJUMI

1. Testa procedūras sēdekļiem atbilstoši 5. punktam un/vai stiprinājumu vietām atbilstoši 6.1.2. punktam, un/vai uz sāniem vērstu sēdekļu uzstādīšanai atbilstoši 7. papildinājuma 3. punktam
2. Transportlīdzekļa stiprinājuma vietu testa procedūra, piemērojot 6.1.1. punktu
3. Veicamie mērījumi
4. Pieņemamības kritēriju noteikšana

5. Statiskā testa prasības un procedūra
6. Sēdekļa atzveltnes aizmugurējās daļas enerģijas absorbcijas parametri
7. Prasības attiecībā uz pasažieru aizsardzību uz sāniem vērstos sēdekļos saskaņā ar 7.4.4. punktu

## PIELIKUMI

1. Paziņojums par sēdekļa tipa vai tipu apstiprinājuma piešķiršanu, atteikumu, paplašināšanu, atsaukšanu vai ražošanas pilnīgu izbeigšanu attiecībā uz tā (to) stiprību saskaņā ar Noteikumiem Nr. 80
2. Paziņojums par transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma piešķiršanu, atteikumu, paplašināšanu, atsaukšanu vai ražošanas pilnīgu izbeigšanu attiecībā uz sēdekļu stiprinājumu vietu stiprību saskaņā ar Noteikumiem Nr. 80
3. Apstiprinājuma marķējuma izkārtojums
4. H punkta un rumpja faktiskā leņķa noteikšanas procedūra mehānisko transportlīdzekļu sēdvietām
  1. DARBĪBAS JOMA
    - 1.1. Šie noteikumi attiecas uz:
      - a) uz priekšu vērstu pasažieru sēdekļu uzstādīšanu II, III un B<sup>(1)</sup> klases M<sub>2</sub> un M<sub>3</sub> kategorijas transportlīdzekļos;
      - b) II, III un B<sup>(1)</sup> klases M<sub>2</sub> un M<sub>3</sub> kategorijas transportlīdzekļiem attiecībā uz to pasažieru sēdekļu stiprinājumu vietām un sēdekļu uzstādīšanu;
      - c) tie neattiecas uz sēdekļiem, kas vērsti uz aizmuguri, vai šādiem sēdekļiem uzstādītiem pagalvjiem.
    - 1.2. Pēc ražotāja pieprasījuma M<sub>2</sub> (<sup>1</sup>) kategorijas transportlīdzekļus, kas apstiprināti atbilstoši Noteikumiem Nr. 17, uzskata par atbilstošiem šo noteikumu prasībām.
    - 1.3. Transportlīdzekļus, kuros attiecībā uz dažiem sēdekļiem izmanto Noteikumu Nr. 14 7.4. punktā paredzēto atkāpi, apstiprina saskaņā ar šiem noteikumiem.
    - 1.4. Uz sāniem vērstus sēdekļus ir aizliegts ierīkot M<sub>2</sub> (II, III un B klase) un M<sub>3</sub> (II, III un B klase) kategorijas transportlīdzekļos.
    - 1.5. Pēc ražotāja pieprasījuma un saskaņojot to ar tehnisko dienestu, kā arī nolīguma puses tipa apstiprināšanas iestādi, apstiprinājumu uz sāniem vērstiem sēdekļiem drīkst piešķirt M<sub>3</sub> (III vai B klase) kategorijas transportlīdzekļiem, kuru tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa pārsniedz 10 tonnas, ja šie uz sāniem vērstie sēdekļi ir sagrupēti transportlīdzekļa aizmugurē un veido integrētu salonu ar līdz 10 sēdekļiem. Šādus uz sāniem vērstus sēdekļus aprīko vismaz ar pagalvjiem un divpunktu drošības jostām ar spriegotāju, kuru tips ir apstiprināts saskaņā ar Noteikumiem Nr. 16. Turklāt drošības jostu stiprinājumu vietas atbilst Noteikumos Nr. 14 noteiktajām prasībām attiecībā uz izmēriem un izturību. Tomēr ņem vērā, ka sēdekļi ir vērsti uz sāniem, nevis uz priekšu un ka testu un pārbaudes, pamatojoties uz to, neatceļ. Paziņojumā (2. pielikums) iekļauj piezīmi, kurā norāda, ka uz sāniem vērsti sēdekļi ir atļauti saskaņā ar šo punktu. Šādus apstiprinājumus vairs nepiešķir no 2014. gada 1. novembra vai no dienas, kad pieņem vienotus noteikumus par uz sāniem vērstu sēdekļu testiem (t. i., šos noteikumus), kā arī noteikumus par šādiem sēdekļiem attiecībā uz drošības jostu stiprināšanas vietām (t. i., Noteikumos Nr. 14) un noteikumus par ar drošības jostām aprīkotiem transportlīdzekļiem (t. i., Noteikumos Nr. 16), atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk.

(<sup>1</sup>) Kā noteikts Konsolidētajā rezolūcijā par transportlīdzekļu uzbūvi (R.E.3.), dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2, 2. punkts.

- 1.6. Noteikumu 1.4. punkts neattiecas uz neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļiem un transportlīdzekļiem, kas paredzēti bruņoto spēku, civilās aizsardzības dienestu, ugunsdzēsības dienestu un sabiedriskās kārtības uzturēšanas dienestu vajadzībām.
- 1.7. Noteikumu 1.4. punkts neattiecas uz M<sub>3</sub> kategorijas (II, III un B klase) transportlīdzekļiem ar uz sāniem vēršiem sēdekļiem, kuru tehniski pieļaujamā maksimālā pilnā masa pārsniedz 10 tonnas, ja tiek izpildītas 7.4. punktā noteiktās prasības.
2. DEFINĪCIJAS  
Šajos noteikumos lieto šādas definīcijas:
  - 2.1. "Sēdekļa apstiprinājums" ir sēdekļa tipa kā sastāvdaļas stiprības un atzveltnu konstrukcijas apstiprinājums attiecībā uz to cilvēku aizsardzību, kuri sēž uz priekšu vērstos sēdekļos.
  - 2.2. "Transportlīdzekļa apstiprinājums" ir transportlīdzekļa tipa apstiprinājums, kas attiecas uz to transportlīdzekļa konstrukcijas daļu stiprību, pie kurām jāstiprina sēdekļi, un uz sēdekļu uzstādīšanu.
  - 2.3. "Sēdekļa tips" ir sēdekļi, kuriem būtiski neatšķiras šādi raksturlielumi, kas var ietekmēt to stiprību un varbūtību radīt savainojumus:
    - 2.3.1. slodzi nesošo daļu uzbūve, forma, izmēri un materiāli;
    - 2.3.2. sēdekļa atzveltnes regulēšanas un fiksēšanas sistēmas tipi un izmēri;
    - 2.3.3. stiprinājumu vietu un balstu (piemēram, kāju) izmēri, uzbūve un materiāli.
  - 2.4. "Transportlīdzekļa tips" ir transportlīdzekļi, kuriem būtiski neatšķiras:
    - 2.4.1. konstruktīvās īpatnības, uz ko attiecas šie noteikumi; un
    - 2.4.2. sēdekļu tips vai tipi, kam ir tipa apstiprinājums un kas uzstādīti transportlīdzeklī (ja tādi uzstādīti).
  - 2.5. "Sēdekļis" ir konstrukcija, tostarp tās apdare un stiprinājuma savienotājelementi, kas paredzēta stiprināšanai pie transportlīdzekļa konstrukcijas un viena pieaugušā vai vairāku pieaugušo sēdēšanai. Atkarībā no tā novietojuma ir šādi sēdekļi:
    - 2.5.1. "uz priekšu vērsts sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklī pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa priekšpusi tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne ar transportlīdzekļa vertikālo simetrijas plakni veido leņķi, kas mazāks par + 10° vai - 10°;
    - 2.5.2. "uz aizmuguri vērsts sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklī pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa aizmuguri tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne ar transportlīdzekļa vertikālo simetrijas plakni veido leņķi, kas mazāks par + 10° vai - 10°;
    - 2.5.3. "uz sāniem vērsts sēdekļis" ir sēdekļis, ko var izmantot, transportlīdzeklī pārvietojoties, un kas ir vērsts uz transportlīdzekļa sāniem tādejādi, ka sēdekļa vertikālā simetrijas plakne veido 90° (± 10°) leņķi attiecībā pret transportlīdzekļa vertikālo simetrijas plakni.
  - 2.6. "Atsevišķs sēdekļis" ir sēdekļis, kas projektēts un izgatavots tā, lai kalpotu par sēdvietu vienam pasažierim.
  - 2.7. "Divvietīgs sēdekļis" ir sēdekļis, kas projektēts un izgatavots tā, lai kalpotu par sēdvietu diviem blakus sēdošiem pasažieriem; divus sēdekļus, kuri atrodas viens otram blakus un nav savstarpēji savienoti, uzskata par diviem atsevišķiem sēdekļiem.
  - 2.8. "Sēdekļu rinda" ir sēdekļis, kas projektēts un izgatavots tā, lai kalpotu par sēdvietu trim vai vairākiem blakus sēdošiem pasažieriem; vairākus atsevišķus vai divvietīgus sēdekļus, kuri novietoti cits citam blakus, neuzskata par sēdekļu rindu.
  - 2.9. "Sēdekļa spilvens" ir sēdekļa tā daļa, kas novietota gandrīz horizontāli un paredzēta sēdoša pasažiera balstīšanai.
  - 2.10. "Atzveltnes" ir sēdekļa tā daļa, kas ir gandrīz vertikāla un paredzēta, lai balstītu pasažiera muguru, plecus un, iespējams, galvu.
  - 2.11. "Regulēšanas sistēma" ir ierīce, ar ko sēdekļi vai tā daļas var noregulēt stāvoklī, kas piemērots sēdošajam cilvēkam.



- 2.12. "Pārvietošanas sistēma" ir ierīce, ar kuru sēdekli vai kādu tā daļu var pārvietot šķērsām vai gareniski bez fiksētas sēdekļa vai kādas tā daļas starppozīcijas, lai pasažieriem atvieglotu piekļuvi.
- 2.13. "Fiksēšanas sistēma" ir ierīce, kas nodrošina sēdekļa un tā daļu noturēšanu lietošanas stāvoklī.
- 2.14. "Stiprinājuma vieta" ir transportlīdzekļa grīdas vai virsbūves daļa, pie kuras var piestiprināt sēdekli.
- 2.15. "Stiprinājuma savienotājelementi" ir skrūves vai citas sastāvdaļas, ar ko sēdekli piestiprina pie transportlīdzekļa.
- 2.16. "Vagonete" ir testa iekārta, kas izgatavota un ko izmanto dinamiskai tādu ceļu satiksmes negadījumu imitācijai, kuros notiek frontāla sadursme.
- 2.17. "Papildu sēdekļi" ir manekenam paredzēti sēdekļi, ko uzstāda uz vagonetes aiz testējamā sēdekļa. Šā sēdekļa raksturlielumi ir tādi kā sēdeklim, ko transportlīdzeklī izmanto aiz testējamā sēdekļa.
- 2.18. "Atskaites plakne" ir plakne, kurā atrodas manekena papēžu saskares punkti un kuru izmanto, lai noteiktu H punktu un rumpja faktisko leņķi mehānisko transportlīdzekļu sēdvietai atbilstoši 4. pielikuma norādījumiem.
- 2.19. "Atskaites augstums" ir sēdekļa augšas augstums virs atskaites plaknes.
- 2.20. "Manekens" ir manekens, kas atbilst *HYBRID II* vai *III* specifikācijai <sup>(1)</sup> uz priekšu vēršiem sēdekļiem; vai manekens, kas atbilst sānu trieciena manekena specifikācijām saskaņā ar Noteikumu Nr. 95 6. pielikumu par uz sāniem vēršiem sēdekļiem.
- 2.21. "Atskaites zona" ir telpa starp divām vertikālām garenvirziena plaknēm garenvirzienā, starp kurām ir 400 mm atstarpe un kuras ir simetriskas attiecībā pret H punktu; šo telpu definē Noteikumu Nr. 21 1. pielikumā aprakstītās belzeņa iekārtas rotācija no vertikāla stāvokļa uz horizontālu. Iekārtu novieto, kā aprakstīts minētajā Noteikumu Nr. 21 pielikumā, un iestata tā, lai maksimālais garums būtu 840 mm un minimālais – 736 mm, attiecīgi ierobežojot minēto telpu.
- 2.22. "Trīspunktu josta" šajos noteikumos ir arī jostas ar vairāk nekā trim stiprinājuma punktiem.
- 2.23. "Attālums starp sēdekļiem", ja sēdekļi ir vērsti vienā virzienā, ir attālums starp sēdekļa atzveltnes priekšpusi un tam priekšā novietota sēdekļa atzveltnes aizmuguri, ko mēra horizontāli 620 mm augstumā virs grīdas.
3. APSTIPRINĀJUMA PIETEIKUMS
- 3.1. Sēdekļa apstiprinājuma pieteikumu iesniedz sēdekļu ražotājs vai tā pienācīgi pilnvarots pārstāvis.
- 3.2. Transportlīdzekļa apstiprinājuma pieteikumu iesniedz transportlīdzekļa ražotājs vai tā pienācīgi pilnvarotais pārstāvis.
- 3.3. Sēdekļa vai transportlīdzekļa apstiprinājuma pieteikumam pievieno šādus dokumentus trīs eksemplāros, norādot šādu informāciju:
- 3.3.1. sēdekļa apstiprinājumam:
- 3.3.1.1. detalizētu aprakstu par sēdekli, tā stiprinājuma savienotājelementiem un regulēšanas, pārvietošanas un fiksēšanas sistēmām;
- 3.3.1.2. pietiekami detalizētus sēdekļa, tā stiprinājuma savienotājelementu un regulēšanas, pārvietošanas un fiksēšanas sistēmu rasējumus atbilstošā mērogā;
- 3.3.2. transportlīdzekļa apstiprinājumam:
- 3.3.2.1. to transportlīdzekļa konstrukcijas daļu detalizētu aprakstu, kuras izmanto kā stiprinājumu vietas;
- 3.3.2.2. atbilstošā mērogā un pietiekami detalizētus to transportlīdzekļa daļu rasējumus, kuras izmanto kā stiprinājumu vietas.
- 3.4. Tehniskajam dienestam, kas atbildīgs par tipa apstiprinājuma testiem, iesniedz:

<sup>(1)</sup> Tāda *HYBRID II* un *III* tehniskās specifikācijas un šī izstrādāti rasējumi, kas atbilst piecdesmitās procentiles vīriešu galvenajiem izmēriem ASV, un tā regulēšanas specifikācijas šim testam ir deponētas pie Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāra, un ar tām, iesniedzot pieprasījumu, var iepazīties Eiropas Ekonomikas komisijas sekretariātā, kas atrodas *Palais des Nations* Ženēvā Šveicē.

- 3.4.1. sēdekļu apstiprinājumam – divus apstiprināmā tipa sēdekļu paraugus;
- 3.4.2. transportlīdzekļa apstiprinājumam – transportlīdzekļa konstrukcijas daļu.
4. APSTIPRINĀJUMS
- 4.1. Sēdekļa tipam piešķir apstiprinājumu, ja saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprinājumam iesniegtais sēdekļis atbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas 5. punktā.
- 4.2. Transportlīdzekļa tipam piešķir apstiprinājumu, ja saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprinājumam iesniegtais transportlīdzeklis atbilst attiecīgajām prasībām, kas noteiktas 6. un 7. punktā.
- 4.3. Katram apstiprinātajam tipam piešķir apstiprinājuma numuru. Tā pirmie divi cipari (pašlaik 03, atbilstīgi 03. grozījumu sērijai) norāda grozījumu sēriju, kura ietver jaunākos būtiskākos tehniskos grozījumus, kas šajos noteikumos izdarīti uz apstiprinājuma izsniegšanas brīdi. Viena un tā pati nolīguma puse nepiešķir tādu pašu numuru citam sēdekļu tipam vai transportlīdzekļa tipam.
- 4.4. Paziņojumu par sēdekļa tipa un/vai transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu, apstiprinājuma paplašinājumu vai apstiprinājuma atteikumu saskaņā ar šiem noteikumiem nosūta 1958. gada nolīguma pusēm, kuras piemēro šos noteikumus, izmantojot veidlapu, kuras paraugs dots šo noteikumu 1. pielikumā un/vai 2. pielikumā.
- 4.5. Katram sēdeklim, kas atbilst sēdekļa tipam, kurš apstiprināts saskaņā ar šiem noteikumiem, un katram transportlīdzeklim, kas atbilst transportlīdzekļa tipam, kurš apstiprināts saskaņā ar šiem noteikumiem, skaidri redzamā un viegli pieejamā vietā piestiprina starptautisku apstiprinājuma marķējumu, kuru veido:
- 4.5.1. aplis, kurā ir burts “E”, kam seko tās valsts pazišanas numurs, kura piešķirusi apstiprinājumu <sup>(1)</sup>;
- 4.5.2. pa labi no 4.5.1. punktā noteiktā apļa – šo noteikumu numurs, pēc tā burts “R”, domuzīme un apstiprinājuma numurs.
- 4.6. Apstiprinājuma marķējums ir skaidri salasāms un neizdzēšams.
- 4.7. Apstiprinājuma marķējumu izvieto attiecīgi uz sēdekļa vai sēdekļiem, vai ražotāja piestiprinātas datu plāksnes tuvumā vai uz tās.
- 4.8. Apstiprinājuma marķējumu izkārtojuma paraugi ir doti 3. pielikumā.
5. PRASĪBAS SĒDEKĻIEM
- 5.1. Uz visu tipu uz priekšu vēršiem sēdekļiem pēc ražotāja pieprasījuma attiecas testa prasības, kas noteiktas vai nu 1. papildinājumā (dinamisks tests), vai arī 5. un 6. papildinājumā (statisks tests).
- 5.2. Testus, kurus sēdekļa tips ir izturējis, reģistrē paziņojumā par sēdekļa tipa apstiprinājuma piešķiršanu atbilstoši 1. pielikumā dotajam paraugam.
- 5.3. Ikvienā ierīkotā regulēšanas vai pārvietošanas sistēmā ir ietverta fiksēšanas sistēma, kurai jādarbojas automātiski.
- 5.4. Pēc testa regulēšanas un fiksēšanas sistēmai nav jābūt pilnīgā darba kārtībā.
- 5.5. Pagalvi uzstāda visiem malējiem priekšējiem sēdekļiem visos M<sub>2</sub> kategorijas transportlīdzekļos, kuru maksimālā masa nepārsniedz 3 500 kg. Šāds pagalvis atbilst Noteikumu Nr. 25 prasībām, kuros grozījumi izdarīti ar 03. grozījumu sēriju.
6. PRASĪBAS TRANSPORTLĪDZEKĻA TIPĀ SĒDEKĻU STIPRINĀJUMU VIETĀM
- 6.1. Transportlīdzekļa sēdekļu stiprinājumu vietas spēj izturēt:
- 6.1.1. vai nu testu, kas aprakstīts 2. papildinājumā;
- 6.1.2. vai arī, ja sēdekļis ir uzstādīts uz testējamās transportlīdzekļa konstrukcijas daļas, testus, kas noteikti 1. papildinājumā. Sēdeklim nav jābūt apstiprinātam sēdeklim, ja tas atbilst iepriekš minētā papildinājuma 3.2.1. punkta prasībām.

<sup>(1)</sup> 1958. gada nolīguma pušu pazišanas numuri ir doti Konsolidētās rezolūcijas par transportlīdzekļu konstrukciju (R.E.3) 3. pielikumā, dokuments TRANS/WP.29/78/Rev.2/Amend.1.

- 6.2. Stiprinājuma vietas vai apkārtējās zonas paliekoša deformācija, ieskaitot lūzumu, ir pieļaujama, ja noteiktais spēks ir izturēts visu noteikto laiku.
- 6.3. Ja transportlīdzeklim ir vairāk nekā viena tipa stiprinājumu vietas, tad, lai apstiprinātu transportlīdzekli, testē visus stiprinājumu vietu variantus.
- 6.4. Ir atļauts izmantot vienu testu, lai vienlaikus apstiprinātu sēdekli un transportlīdzekli.
- 6.5. M<sub>3</sub> kategorijas transportlīdzekļiem sēdekļu stiprinājumu vietas uzskata par atbilstīgām 6.1. un 6.2. punkta prasībām, ja attiecīgo sēdvietu drošības jostu stiprinājumu vietas atrodas tieši uz uzstādāmajiem sēdekļiem un ja šīs jostu stiprinājumu vietas atbilst Noteikumu Nr. 14 prasībām, attiecīgos gadījumos piemērojot šo noteikumu 7.4. punktā paredzēto atkāpi.
7. PRASĪBAS SĒDEKĻU UZSTĀDĪŠANAI TRANSPORTLĪDZEKĻA TIPĀ
- 7.1. Visus uzstādītos, uz priekšu vērstos sēdekļus apstiprina atbilstīgi šo noteikumu 5. punkta prasībām un šādiem nosacījumiem:
- 7.1.1. sēdekļa atskaites augstums ir vismaz 1 m; un
- 7.1.2. tieši aizmugurē uzstādīta sēdekļa H punkts atrodas mazāk nekā 72 mm augstāk par attiecīgā sēdekļa H punktu vai, ja aizmugurē uzstādīta sēdekļa H punkts atrodas vairāk nekā 72 mm augstāk, tad sēdekli testē un apstiprina uzstādīšanai šādā stāvoklī.
- 7.2. Apstiprinot atbilstīgi 1. papildinājumam, piemēro 1. un 2. testu, izņemot šādus gadījumus:
- 7.2.1. nepiemēro 1. testu, ja sēdekļa aizmugurē nevar ietriekties nepiesprādzējies pasažieris (t. i., tieši aiz testējamā sēdekļa nav uz priekšu vai sāniem vērsta sēdekļa);
- 7.2.2. nepiemēro 2. testu:
- 7.2.2.1. ja sēdekļa aizmugurē nevar ietriekties piesprādzējies pasažieris; vai
- 7.2.2.2. ja aizmugurē esošais sēdekļis ir ar trīspunktu jostu aprīkots uz priekšu vērsts sēdekļis ar stiprinājumu vietām, kas pilnībā atbilst Noteikumu Nr. 14 prasībām (bez atkāpes); vai
- 7.2.2.3. ja sēdekļis atbilst šo noteikumu 6. papildinājuma prasībām.
- 7.3. Apstiprinot atbilstīgi 5. un 6. papildinājumam, piemēro visus testus, izņemot šādus gadījumus:
- 7.3.1. nepiemēro 5. papildinājumā noteikto testu, ja sēdekļa aizmugurē nevar ietriekties nepiesprādzējies pasažieris (t. i., ja tieši aiz testējamā sēdekļa nav uz priekšu vai sāniem vērsta sēdekļa);
- 7.3.2. Nepiemēro testu, kas noteikts 6. papildinājumā:
- 7.3.2.1. ja sēdekļa aizmugurē nevar ietriekties piesprādzējies pasažieris; vai
- 7.3.2.2. ja aizmugurē esošais sēdekļis ir ar trīspunktu jostu aprīkots uz priekšu vērsts sēdekļis ar stiprinājumu vietām, kas pilnībā atbilst Noteikumu Nr. 14 prasībām (bez atkāpes).
- 7.4. Uz sāniem vērstu sēdekļu uzstādīšanai piemēro šādus nosacījumus:
- 7.4.1. sēdekļa atskaites augstums ir vismaz 1 m;
- 7.4.2. plakne caur blakusesošu, uz sāniem vērstu sēdekļu H punktiem ir paralēla atskaites plaknei;
- 7.4.3. horizontālais attālums starp H punktu līniju starp diviem blakusesošiem, uz sāniem vērstiem sēdekļiem nepārsniedz 725 mm un nav mazāks par 450 mm, šo attālumu mērot horizontāli starp vertikālajām garenvirziena plaknēm, kas iet caur šo sēdvietu centriem (sk. 7. papildinājuma 1. attēlu); un
- 7.4.4. pasažierus uz sāniem vērstos sēdekļos aizsargā transportlīdzekļa daļa (piemēram, šķērssienu, sienu vai uz priekšu vērsta sēdekļa atzveltne), kas atrodas pirms priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa. Šī transportlīdzekļa daļa atbilst 7. papildinājuma noteikumiem.
8. RAŽOŠANAS ATBILSTĪBA
- Ražošanas atbilstības nodrošināšanas procedūras atbilst nolīguma 2. papildinājumā (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Rev.2) izklāstītajām procedūrām, ievērojot šādas prasības:

- 8.1. sēdekļi un/vai transportlīdzekļi, kas apstiprināti atbilstīgi šiem noteikumiem, ir ražoti tā, lai tie atbilstu tipam, kas apstiprināts, ievērojot prasības, kas noteiktas iepriekš 5., 6. un 7. punktā;
  - 8.2. lai pārbaudītu, vai 8.1. punkta prasības ir izpildītas, veic piemērotas ražošanas pārbaudes. Šajā gadījumā piemērota pārbaude nozīmē pārbaudīt ražojuma izmērus, kā arī pārliecināties par to, ka pastāv procedūras efektīvai ražojumu kvalitātes kontrolei;
  - 8.3. kompetentā iestāde, kas ir piešķirusi tipa apstiprinājumu, jebkurā laikā var pārbaudīt katrai ražotnei piemērojamās atbilstības kontroles metodes un paraugiem var veikt jebkurus no tiem apstiprināšanas testiem, kurus uzskata par nepieciešamiem. Šādas pārbaudes parasti veic reizi gadā.
9. SANKCIJAS PAR RAŽOŠANAS NEATBILSTĪBU
- 9.1. Apstiprinājumu, kas saskaņā ar šiem noteikumiem piešķirts attiecībā uz sēdekļa tipu un/vai transportlīdzekļa tipu, var atsaukt, ja nav izpildītas iepriekš noteiktās prasības.
  - 9.2. Ja puse, kas piemēro šos noteikumus, atsauc iepriekš piešķirtu apstiprinājumu, tā nekavējoties par to paziņo pārējām pusēm, kuras piemēro šos noteikumus, šajā nolūkā izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst paraugam šo noteikumu 1. un/vai 2. pielikumā.
10. SĒDEKĻA TIPĀ UN/VAI TRANSPORTLĪDZEKĻA TIPĀ APSTIPRINĀJUMA GROZĪJUMI UN APSTIPRINĀJUMA PAPLAŠINĀŠANA
- 10.1. Par katru sēdekļa tipa un/vai transportlīdzekļa tipa grozījumu paziņo tipa apstiprināšanas iestādei, kas apstiprinājusi attiecīgo sēdekļa un/vai transportlīdzekļa tipu. Šī iestāde var vai nu:
    - 10.1.1. uzskatīt, ka izdarītajiem pārveidojumiem nevarētu būt ievērojamas negatīvas sekas un ka sēdekļi un/vai transportlīdzekļi vēl joprojām atbilst prasībām; vai arī
    - 10.1.2. par testu veikšanu atbildīgajam tehniskajam dienestam pieprasīt papildu testa protokolu.
  - 10.2. Noteikumu 4.4. punktā paredzētajā kārtībā par apstiprinājumu vai apstiprinājuma atteikumu, norādot izmaiņas, paziņo nolīguma pusēm, kuras piemēro šos noteikumus.
  - 10.3. Tipa apstiprināšanas iestāde, kas izsniedz apstiprinājuma paplašinājumu, šādam paplašinājumam piešķir sērijas numuru un informē par to pārējās 1958. gada nolīguma puses, kuras piemēro šos noteikumus, šajā nolūkā izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. un/vai 2. pielikumā iekļautajam paraugam.
11. PILNĪGA RAŽOŠANAS IZBEIGŠANA
- Ja apstiprinājuma turētājs pilnībā pārtrauc ražot saskaņā ar šiem noteikumiem apstiprinātu transportlīdzekļa tipu, tas par to attiecīgi informē iestādi, kas piešķirusi apstiprinājumu. Pēc attiecīgā paziņojuma saņemšanas šī iestāde par to informē pārējās 1958. gada nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus, šajā nolūkā izmantojot paziņojuma veidlapu, kas atbilst šo noteikumu 1. un/vai 2. pielikumā iekļautajam paraugam.
12. PĀREJAS NOTEIKUMI
- 12.1. No dienas, kad oficiāli stājas spēkā 02. grozījumu sērija, nolīguma puse, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt apstiprinājumus saskaņā ar šiem noteikumiem, kuri grozīti ar 02. grozījumu sēriju.
  - 12.2. No 2012. gada 1. novembra nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus, piešķir apstiprinājumus tikai tad, ja tiek izpildītas prasības šajos noteikumos, kuri grozīti ar 02. grozījumu sēriju.
  - 12.3. No 2014. gada 1. novembra saskaņā ar šiem noteikumiem piešķirti apstiprinājumi zaudē spēku, izņemot tos, kas piešķirti atbilstīgi šiem noteikumiem, kuri grozīti ar 02. grozījumu sēriju.
  - 12.4. No 2014. gada 1. novembra nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus, drīkst atteikties veikt pirmo valsts vai reģionālo reģistrāciju (pirmreizēja nodošana ekspluatācijā) transportlīdzeklī, kam tipa apstiprinājums nav piešķirts saskaņā ar šo noteikumu 02. grozījumu sērijas prasībām.

- 12.5. No 2014. gada 1. novembra vai no dienas, kad pieņem vienotus noteikumus par uz sāniem vērstu sēdekļu testu (t. i., šos noteikumus), kā arī noteikumus par šādiem sēdekļiem attiecībā uz drošības jostu stiprināšanas vietām (t. i., Noteikums Nr. 14) un noteikumus par ar drošības jostām aprīkotiem transportlīdzekļiem (t. i., Noteikums Nr. 16), atkarībā no tā, kurš datums ir agrāk, saskaņā ar šo noteikumu 1.5. punktu piešķirti apstiprinājumi zaudē spēku.
- 12.6. Arī pēc 02. sērijas grozījumu spēkā stāšanās dienas apstiprinājumi, kas saskaņā ar šo noteikumu 01. grozījumu sēriju izsniegti sastāvdaļām, joprojām ir spēkā, un nolīguma puses, kuras piemēro šos noteikumus, turpina tos atzīt un neatsaka piešķirt apstiprinājuma paplašinājumus šo noteikumu 01. grozījumu sērijai.
- 12.7. No dienas, kad oficiāli stājas spēkā 03. grozījumu sērija, nolīguma puse, kas piemēro šos noteikumus, neatsaka piešķirt apstiprinājumus saskaņā ar šiem noteikumiem, kas grozīti ar 03. grozījumu sēriju.
- 12.8. Pēc 24 mēnešiem kopš šo noteikumu 03. grozījumu sērijas spēkā stāšanās dienas puses, kas piemēro šos noteikumus, piešķir apstiprinājumus tikai tad, ja tiek izpildītas prasības, kuras paredz šie noteikumi, kas grozīti ar 03. grozījumu sēriju.
- 12.9. Pēc 60 mēnešiem kopš šo noteikumu 03. grozījumu sērijas spēkā stāšanās dienas nolīguma puses, kas piemēro šos noteikumus, drīkst atteikties piešķirt valsts vai reģionālu tipa apstiprinājumu un drīkst atteikties veikt pirmo valsts vai reģionālo reģistrāciju (pirmreizēja nodošana ekspluatācijā) transportlīdzeklim, ja transportlīdzeklis neatbilst šo noteikumu 03. grozījumu sērijas prasībām.
- 12.10. Arī pēc 03. grozījumu sērijas spēkā stāšanās dienas apstiprinājumi, kas saskaņā ar šo noteikumu 01. vai 02. grozījumu sēriju izsniegti sastāvdaļām, joprojām ir spēkā, un nolīguma puses, kuras piemēro šos noteikumus, turpina tos atzīt un neatsaka piešķirt apstiprinājuma paplašinājumus šo noteikumu grozījumu 01. vai 02. sērijai.
13. PAR APSTIPRINĀŠANAS TESTU VEIKŠANU ATBILDĪGO TEHNISKO DIENESTU UN TIPA APSTIPRINĀŠANAS IESTĀŽU NOSAUKUMI UN ADRESES
1958. gada nolīguma puses, kuras piemēro šos noteikumus, paziņo Apvienoto Nāciju Organizācijas sekretariātam to tehnisko dienestu nosaukumu un adresi, kas atbildīgi par apstiprināšanas testu veikšanu, kā arī to tipa apstiprināšanas iestāžu nosaukumu un adresi, kuras piešķir apstiprinājumu un kurām jānosūta veidlapas, kas apliecina citās valstīs izdotu apstiprinājumu, tā paplašinājumu, atteikumu vai atsaukumu.

## 1. papildinājums

**Testa procedūras sēdekļiem atbilstoši 5. punktam un/vai stiprinājumu vietām atbilstoši 6.1.2. punktam, un/vai uz sāniem vērstu sēdekļu uzstādīšanai atbilstoši 7. papildinājuma 3. punktam**

1. PRAŠĪBAS
- 1.1. Testējot nosaka:
  - 1.1.1. vai sēdekļi esošo(-os) cilvēku(-us) pareizi notur drošības josta(-as) un/vai sēdekļis(-ļi), kas atrodas viņam(-iem) priekšā.
    - 1.1.1.1. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja, pārvietojoties uz priekšu, neviena manekena rumpja daļa un galva nešķērso vertikālo šķērsplakni, kas atrodas 1,6 m attālumā no papildu sēdekļa R punkta;
  - 1.1.2. vai sēdekļi esošais(-ie) cilvēks(-i) netiek smagi savainoti.
    - 1.1.2.1. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja mērierīcēm pieslēgtajam manekenam izpildās šādi biomehāniskās pieņemamības kritēriji, kas noteikti saskaņā ar 4. papildinājumu, proti:
      - 1.1.2.2. manekenam uz priekšu vērsta papildu sēdekļi ir jāizpildās šādi biomehāniskās pieņemamības kritērijiem:
        - 1.1.2.2.1. pieņemamības kritērijs galvai (*HIC*) ir mazāks par 500;
        - 1.1.2.2.2. pieņemamības kritērijs krūškurvim (*ThAC*) ir mazāks par 30 g, izņemot laikposmos, kuru kopējais ilgums ir mazāks par 3 ms ( $g = 9,81\text{m/s}^2$ );
        - 1.1.2.2.3. pieņemamības kritērijs augšstilbam (*FAC*) ir mazāks par 10 kN, un laikposmos, kuru kopējais ilgums ir lielāks nekā 20 ms, netiek pārsniegti 8 kN;
      - 1.1.2.3. manekenam uz sāniem vērsta papildu sēdekļi ir jāizpildās šādi biomehāniskās pieņemamības kritērijiem:
        - 1.1.2.3.1. pieņemamības kritērijs galvai (*HIC*) ir mazāks par 500;
        - 1.1.2.3.2. pieņemamības kritērijs krūškurvim:
          - a) ribu ieliekuma kritērijs (*RDC*) ir mazāks vai vienāds ar 42 mm;
          - b) mīksto audu kritērijs (*VC*) ir mazāks vai vienāds ar 1,0 m/s;
        - 1.1.2.3.3. pieņemamības kritērijs iegurnim:

maksimālais spēks uz kaunuma kaula simfizi (*PSPF*) ir mazāks vai vienāds ar 6 kN;
        - 1.1.2.3.4. pieņemamības kritērijs vēderdobumam:

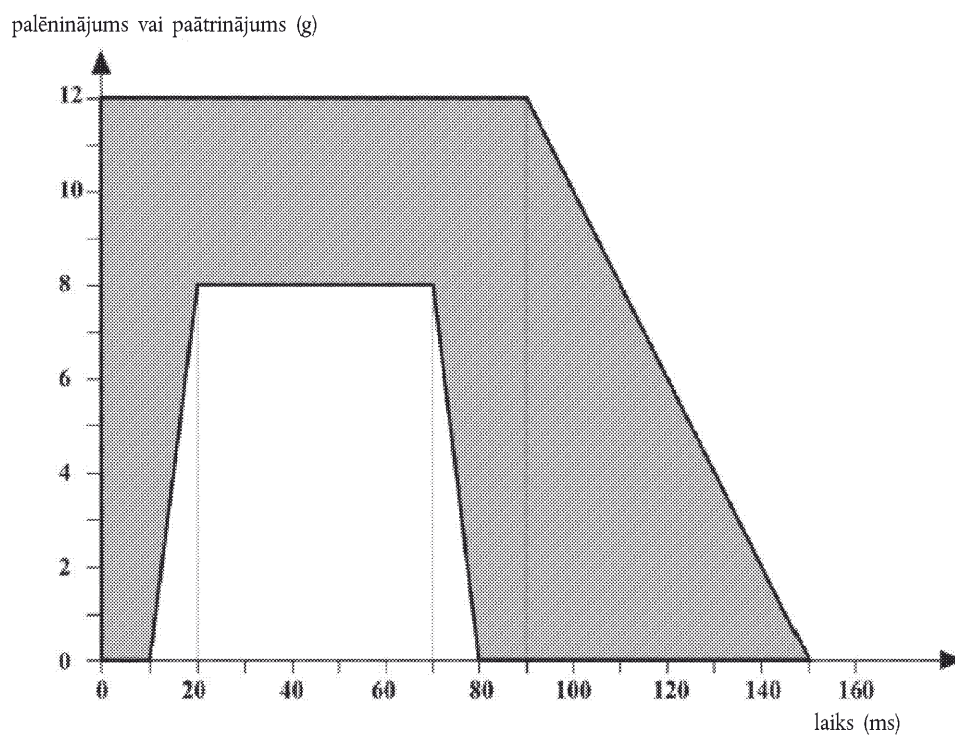
maksimālais spēks uz vēderdobumu (*APF*) ir mazāks vai vienāds ar 2,5 kN iekšējo spēku (kas atbilst 4,5 kN ārējam spēkam);
  - 1.1.3. vai sēdekļi un sēdekļa stiprinājumi ir pietiekami stipri.
    - 1.1.3.1. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja:
      - 1.1.3.1.1. testa laikā neviena sēdekļa daļa, sēdekļa stiprinājumi vai palīgierīces pilnīgi neatdalās;
      - 1.1.3.1.2. sēdekļi stingri paliek vietā pat tad, ja notiek daļēja atdalīšanās no vienas vai vairākām stiprinājumu vietām, un visas fiksēšanas sistēmas paliek fiksētā stāvoklī visā testa laikā;
      - 1.1.3.1.3. pēc testa nevienam sēdekļa konstrukcijas elementam vai palīgierīcēm nav neviena lūzuma vai asu vai smailu malu vai stūru, kas varētu radīt miesas bojājumus.

- 1.2. Visi elementi, kas ir atzveltnes daļa, vai atzveltnes palīgierīces ir tādi, lai trieciena laikā nevarētu radīt pasažierim miesas bojājumus. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja visām daļām, kas var saskarties ar 165 mm diametra lodī, liekuma rādiuss ir vismaz 5 mm.
  - 1.2.1. Ja kāds no iepriekš minētajiem elementiem un palīgierīcēm atrodas uz stingras pamatnes un ir izgatavots no tāda materiāla, kura Šora A cietība ir mazāka par 50, tad 1.2. punktā noteiktās prasības attiecas tikai uz stingro pamatni.
  - 1.2.2. Uz tādām atzveltnes daļām kā sēdekļa regulēšanas ierīces un palīgierīces neattiecas neviens no 1.2. punkta prasībām, ja miera stāvoklī tās atrodas zem horizontālas plaknes 400 mm virs atskaites plaknes, pat tad, ja cilvēks var nonākt saskarē ar tām.
2. TESTĒJAMĀ SĒDEKĻA SAGATAVOŠANA
  - 2.1. Testējamo sēdekli uzstāda:
    - 2.1.1. vai nu uz testēšanas platformas, kas pēc raksturlielumiem atbilst transportlīdzekļa virsbūvei;
    - 2.1.2. vai arī uz stingras testēšanas platformas.
  - 2.2. Stiprinājumu vietām testējamā(-o) sēdekļa(-ļu) nostiprināšanai uz testēšanas platformas jābūt identiskām vai ar tādiem pašiem raksturlielumiem kā tām stiprinājumu vietām, kuras izmanto transportlīdzeklī, kurā sēdekli paredzēts izmantot.
  - 2.3. Testējamam sēdeklim ir viss polsterējums un palīgierīces. Ja sēdeklis ir aprīkots ar galdiņu, to nostiprina aizvērtā stāvoklī.
  - 2.4. Ja sēdeklis ir regulējams šķērsvirzienā, tad to noregulē maksimālajā platumā.
  - 2.5. Ja sēdekļa atzveltne ir regulējama, tad to noregulē tā, lai manekena rumpja slīpums H punkta noteikšanai un rumpja faktiskais leņķis sēdekļiem mehāniskajos transportlīdzekļos būtu iespējami tuvināts tam, ko ražotājs iesaka normālai lietošanai, vai, ja ražotājs šādus ieteikumus nesniedz, tad iespējami tuvu 25° leņķim attiecībā pret vertikāli un virzienā uz aizmuguri.
  - 2.6. Ja sēdekļa atzveltne ir aprīkota ar pagalvi, kura augstums ir regulējams, tad to noregulē zemākajā stāvoklī.
  - 2.7. Apstiprināta tipa drošības jostas, kas atbilst Noteikumiem Nr. 16 un ir uzstādītas, izmantojot saskaņā ar Noteikumiem Nr. 14 izveidotas stiprinājumu vietas (tostarp attiecīgos gadījumos piemērojot minēto noteikumu 7.4. punktā paredzēto atkāpi), uzstāda gan papildu sēdeklim, gan testējamajam sēdeklim.
3. DINAMISKIE TESTI
  - 3.1. 1. tests  
Testēšanas platformu uzstāda uz vagonetes.
  - 3.2. Papildu sēdeklis  
Papildu sēdeklis drīkst būt tāda paša tipa sēdeklis kā testējamais sēdeklis, un to novieto paralēli testējamajam sēdeklim un tieši tā aizmugurē. Abi sēdekļi ir viena augstuma un identiski noregulēti, un attālums starp sēdekļiem ir 750 mm.
    - 3.2.1. Ja lieto cita tipa papildu sēdekli, tad to norāda paziņojumā par sēdekļa tipa apstiprinājumu un saskaņā ar paraugu, kurš iekļauts šo noteikumu 1. pielikumā.
  - 3.3. Manekens
    - 3.3.1. Nepiesprādzētu manekenu novieto uz papildu sēdekļa tā, lai tā simetrijas plakne atbilstu attiecīgās sēdvietas simetrijas plaknei.
    - 3.3.2. Neatkarīgi no manekena sēdvietas pozīcijas, leņķis starp augšdelmu un rumpja rokas atskaites līniju katrā pusē ir  $40^\circ \pm 5^\circ$ . Rumpja rokas atskaites līnija ir tāda līnija, kurā krustojas plakne, kas ir tangenciāla pret ribu priekšējo virsmu, un manekena tā vertikālā garenplakne, kurā atrodas roka. Kājas ir maksimāli izstieptas, ja iespējams, atrodas paralēli un papēži skar grīdu.

- 3.3.3. Visus vajadzīgos manekenus uzstāda uz sēdekļa saskaņā ar šādu procedūru:
- 3.3.3.1. manekenu novieto uz sēdekļa iespējami tuvu vēlamajam stāvoklim;
- 3.3.3.2. pret manekena rumpi iespējami zemāk noliek plakānu, stingru plāksni ar virsmas laukumu  $76 \times 76$  mm;
- 3.3.3.3. plakāno plāksni horizontāli spiež pret manekena rumpi ar slodzi no 25 līdz 35 daN:
- 3.3.3.3.1. rumpi aiz pleciem velk uz priekšu līdz vertikālam stāvoklim, pēc tam atlaiž pret sēdekļa atzveltni. Šo darbību izpilda divas reizes;
- 3.3.3.3.2. nekustinot rumpi, galvu novieto tādā stāvoklī, lai virsma, uz kuras atrodas galvā ievietotās mērierīces, atrastos horizontālā stāvoklī un lai galvas sagitālā vidusplakne atrastos paralēli attiecīgajai transportlīdzekļa plaknei (uz sāniem vērstiem sēdekļiem – galvas sagitālā vidusplakne atrodas paralēli sēdekļa vertikālajai vidusplaknei);
- 3.3.3.4. plakāno plāksni uzmanīgi noņem;
- 3.3.3.5. manekenu uz sēdekļa pārvieto uz priekšu un atkārti iepriekš aprakstīto uzstādīšanas procedūru;
- 3.3.3.6. pēc vajadzības koriģē apakšējo ekstremitāšu stāvokli;
- 3.3.3.7. uzstādītās mērierīces nekādā veidā nedrīkst ietekmēt manekena kustību trieciena brīdī;
- 3.3.3.8. mērierīču sistēmas temperatūru pirms testa stabilizē un, cik iespējams, uztur diapazonā no 19 līdz 26 °C.
- 3.4. Trieciena imitācija
- 3.4.1. Ātruma kopējās izmaiņas vagonetei, ko izmanto trieciena imitēšanai, ir starp 30 un 32 km/h.
- 3.4.2. Vagonetes palēninājums vai, pēc pieteikuma iesniedzēja izvēles, vagonetes paātrinājums trieciena imitēšanas brīdī atbilst nosacījumiem, kas norādīti turpmāk 1. attēlā. Izņemot intervālos, kuru kopējais ilgums nav lielāks par 3 ms, vagonetes palēninājuma vai paātrinājuma līkne laika griezumā atrodas starp 1. attēlā redzamajām robežlīknēm.
- 3.4.3. Turklāt vidējais palēninājums vai paātrinājums ir starp 6,5 un 8,5 g.
- 3.5. 2. tests
- 3.5.1. Atkārti 1. testu ar manekenu, kas nosēdināts papildu sēdekli: manekenu piesprādzē ar drošības jostu, kas uzstādīta un noregulēta saskaņā ar ražotāja norādījumiem. Drošības jostas stiprinājuma punktu skaitu 2. testā ieraksta paziņojuma veidlapā par sēdekļa tipa apstiprinājumu saskaņā ar paraugu, kas dots šo noteikumu 1. pielikumā.
- 3.5.2. Papildu sēdekļi ir vai nu tāda paša tipa sēdekļi kā testējamais sēdekļi, vai arī cita tipa sēdekļi, un šādu informāciju ieraksta paziņojuma veidlapā par sēdekļa tipa apstiprinājumu saskaņā ar paraugu, kas dots šo noteikumu 1. pielikumā.
- 3.5.3. 2. testu drīkst izmantot arī citām transportlīdzekļa daļām, ne tikai sēdekļiem, kā minēts Noteikumu Nr. 16 8.1.7. punktā un Noteikumu Nr. 14 5.3.5. punktā.
- 3.5.4. Ja 2. testā manekenu piesprādzē ar trīspunktu jostu un ievainojuma kritēriji nav pārsniegti, tad uzskata, ka šādi uzstādītais papildu sēdekļi atbilst prasībām attiecībā uz statiskā testa slodzēm un augšējās stiprinājuma vietas kustību testa laikā, kas noteikts Noteikumos Nr. 14.
- 3.5.5. 2. testu drīkst izmantot arī uz sāniem vērstiem sēdekļiem. Šādā gadījumā 3.2. punktā minētais papildu sēdekļi ir uz sāniem vērsti sēdekļi, kura novietojums ir, kā noteikts 7. papildinājumā.



1. attēls



## 2. papildinājums

**TRANSPORTLĪDZEKĻA STIPRINĀJUMA VIETU TESTA PROCEDŪRA, PIEMĒROJOT 6.1.1. PUNKTU**

1. TESTA IEKĀRTA
  - 1.1. Stingru konstrukciju, kas ir pietiekami raksturīga sēdeklim, ko paredzēts lietot transportlīdzeklī, ar ražotāja piegādātiem stiprinājumiem (bultskrūvēm, skrūvēm u. c.) piestiprina pie testēšanai iesniegtās konstrukcijas daļām.
  - 1.2. Ja vairāku tipu sēdekļus, kas savstarpēji atšķiras pēc attāluma starp to kāju priekšējiem un aizmugurējiem galiem, var uzstādīt uz tām pašām stiprinājumu vietām, tad testē ar īsāko attālumu starp kājām. Šo attālumu starp kājām apraksta tipa apstiprinājuma sertifikātā.
2. TESTA PROCEDŪRA
  - 2.1. Spēku F pieliek:
    - 2.1.1. 750 mm virs atskaites plaknes un uz vertikālās līnijas, uz kuras atrodas tās virsmas ģeometriskais centrs, ko ierobežo daudzstūris, kura virsotnes ir dažādās stiprinājumu vietas vai, attiecīgā gadījumā, sēdekļa tālākās stiprinājumu vietas pie stingrās konstrukcijas, kas definēta 1.1. punktā;
    - 2.1.2. horizontālā virzienā, kas vērsts uz transportlīdzekļa priekšu;
    - 2.1.3. ar iespējami īsu aizzīmi un uz vismaz 0,2 s.
  - 2.2. Spēku F aprēķina:
    - 2.2.1. pēc formulas:  $F = (5\ 000 \pm 50) \times i$ , kur:

F ir izteikts N un i ir tā sēdekļa sēdvietu skaits, kuram jāapstiprina testējamās stiprinājumu vietas; vai pēc ražotāja pieprasījuma;
    - 2.2.2. saskaņā ar raksturīgajām slodzēm, kas izmērītas šo noteikumu 1. papildinājumā aprakstītajos dinamiskajos testos.

## 3. papildinājums

## VEICAMIE MĒRĪJUMI

1. Visus vajadzīgos mērījumus veic, izmantojot mērījumu sistēmas, kas atbilst starptautiskajam standartam ISO 6487:1987 "Triecienizturības testu mērīšanas metode – aprīkojums" (*Technique of measurement in impact tests: Instrumentation*).
2. Dinamiskais tests
  - 2.1. Uz vagonetes veicami mērījumi

Vagonetes palēninājuma vai paātrinājuma parametrus mēra pēc palēninājumiem vai paātrinājumiem, kuri izmērīti uz vagonetes stingrā rāmja, izmantojot mērījumu sistēmas ar CFC 60.
  - 2.2. Manekeniem veicami mērījumi

Mērierīču nolāsījumus reģistrē pa autonomiem datu kanāliem ar šādām CFC:

    - 2.2.1. Mērījumi manekena galvā

Rezultējošo triaksiālo paātrinājumu attiecībā uz smaguma centru ( $\gamma_r$ )<sup>(1)</sup> mēra ar CFC 600.
    - 2.2.2. Mērījumi manekena krūškurvī.

Rezultējošo paātrinājumu smaguma centrā mēra ar CFC 180. Ribū ieliekumu un viskozitātes kritēriju (VC) mēra ar CFC 180.
    - 2.2.3. Mērījumi manekena augšstilbā

Aksiālo kompresijas spēku mēra ar CFC 600.
    - 2.2.4. Mērījumi manekena vēderdobumā.

Vēderdobuma spēkus mēra ar CFC 600.
    - 2.2.5. Mērījumi manekena iegurnī.

Spēku uz kaunuma kaulu mēra ar CFC 600.

---

(1) Izteikts  $g$  ( $= 9,81 \text{ m/s}^2$ ), skalāro vērtību aprēķina, izmantojot šādu formulu:

$$\gamma_r^2 = \gamma_l^2 + \gamma_v^2 + \gamma_t^2$$

kur:

$\gamma_l$  = momentānā garenvirziena paātrinājuma vērtība;

$\gamma_v$  = momentānā vertikālā paātrinājuma vērtība;

$\gamma_t$  = momentānā šķērspaātrinājuma vērtība.

## 4. papildinājums

## PIEŅEMAMĪBAS KRITĒRIJU NOTEIKŠANA

1. FRONTĀLS TRIECIENS (UZ PRIEKŠU VĒRSTS SĒDEKLIS)
  - 1.1. Pieņemamības kritērijs galvai (*HIC*)
    - 1.1.1. Šo ievainojuma kritēriju (*HIC*) aprēķina, pamatojoties uz rezultējošo triaksiālo paātrinājumu, ko mēra saskaņā ar 3. papildinājuma 2.2.1. punktu, izmantojot šādu izteiksmi:

$$HIC = (t_2 - t_1) \left[ \frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} \gamma_r dt \right]^{2,5}$$

kur  $t_1$  un  $t_2$  ir jebkuras laika vērtības testa laikā, *HIC* ir  $t_1$ ,  $t_2$  intervāla maksimālā vērtība.  $t_1$  un  $t_2$  izsaka sekundēs.

- 1.2. Pieņemamības kritērijs krūškurvim (*ThAC*)
  - 1.2.1. Šo kritēriju nosaka, izmantojot rezultējošā paātrinājuma absolūto vērtību, ko izsaka  $g$  un mēra saskaņā ar 3. papildinājuma 2.2.2. punktu, un paātrinājuma periodu, kas izteikts ms.
  - 1.3. Pieņemamības kritērijs augšstilbam (*FAC*)
 

Šo kritēriju nosaka, izmantojot kN izteiktu saspišanas slodzi, ko aksiāli pārnes uz katru manekena augšstilba kaulu un mēra saskaņā ar 3. pielikuma 2.2.3. punktu, un saspišanas slodzes ilgumu, kas izteikts ms.
2. SĀNU TRIECIENS (UZ SĀNIEM VĒRSTS SĒDEKLIS)
  - 2.1. Pieņemamības kritērijam galvai (*HIC*) skatīt 1.1. punktu.
  - 2.2. Pieņemamības kritērijs krūškurvim
    - 2.2.1. Krūškurvja ieliekums: maksimālais krūškurvja ieliekums ir jebkuras ribas ieliekuma maksimālā vērtība, ko nosaka ar krūškurvja pārvietojuma devējiem.
    - 2.2.2. Viskoziātes kritērijs (*VC*)

Maksimālā viskoziātes reakcija ir jebkuras ribas viskoziātes kritērija maksimālā vērtība, ko aprēķina, ņemot vērā momentāno relatīvo krūškurvja saspišanu, kura vērsta pret pusi no krūškurvja, un saspišanas ātrumu, kas diferencējot atvasināts no saspišanas. Šajos aprēķinos puskrūškurvja standarta platums ir 140 mm.

$$VC = \max \left[ \frac{D}{0,14} \times \frac{dD}{dt} \right]$$

kur  $D$  = ribu ieliekums (m)

Izmanto Noteikumu Nr. 95 4. pielikuma 2. papildinājumā doto aprēķinu algoritmu.

- 2.3. Pieņemamības kritērijs vēderdobumam
 

Maksimālais spēks uz vēderdobumu ir maksimālā summārā vērtība tiem trim spēkiem, kas izmērīti ar devējiem, kuri uzstādīti 39 mm zem sadursmes puses virsmas.
- 2.4. Pieņemamības kritērijs iegurnim
 

Maksimālais spēks uz kaunuma kaula simfizi (*PSPF*) ir maksimālais spēks, kas izmērīts ar slodzes devēju kaunuma kaula simfīzē.

## 5. papildinājums

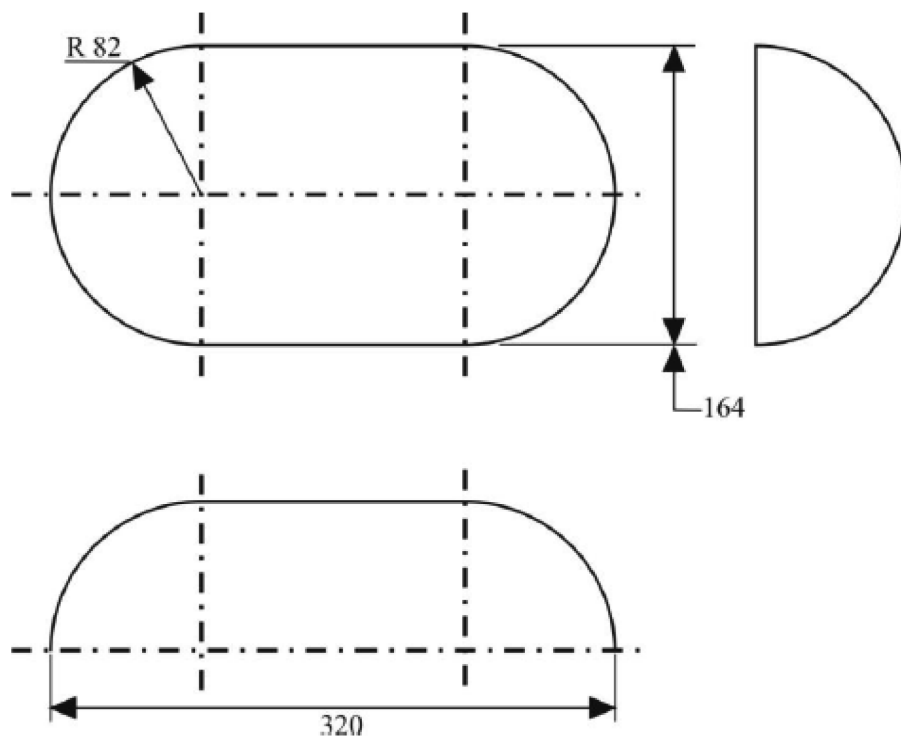
## STATISKĀ TESTA PRASĪBAS UN PROCEDŪRA

1. PRASĪBAS
  - 1.1. Prasības sēdekļiem, ko testē saskaņā ar šo papildinājumu, paredzētas, lai noteiktu:
    - 1.1.1. vai sēdekļi sēdošos cilvēkus pareizi notur sēdekļi, kas atrodas viņiem priekšā;
    - 1.1.2. vai sēdekļi sēdošie cilvēki netiek smagi ievainoti; un
    - 1.1.3. vai sēdekļis un sēdekļa stiprinājumi ir pietiekami izturīgi.
  - 1.2. Uzskata, ka 1.1.1. punkta prasības ir izpildītas, ja katra 2.2.1. punktā noteiktā spēka pielikšanas centrālā punkta maksimālais pārvietojums, ko mēra horizontālajā plaknē un attiecīgās sēdvietas garenvirziena vidusplaknē, nepārsniedz 400 mm.
  - 1.3. Prasības, kas noteiktas 1.1.2. punktā, uzskata par izpildītām, ja:
    - 1.3.1. katra 2.2.1. punktā noteiktā spēka pielikšanas centrālā punkta maksimālais pārvietojums, ko mēra, kā aprakstīts 1.2. punktā, nav mazāks par 100 mm;
    - 1.3.2. katra 2.2.2. punktā noteiktā spēka pielikšanas centrālā punkta maksimālais pārvietojums, ko mēra, kā aprakstīts 1.2. punktā, nav mazāks par 50 mm;
    - 1.3.3. visi elementi, kas ir atzveltnes daļa, vai atzveltnes palīģierīces ir tādas, lai trieciena laikā nevarētu radīt pasažierim nekādus miesas bojājumus. Šo prasību uzskata par izpildītu, ja visām daļām, kas var saskarties ar 165 mm diametra lodī, liekuma rādiuss ir vismaz 5 mm;
    - 1.3.4. ja kāds no iepriekš minētajiem elementiem un palīģierīcēm atrodas uz stingras pamatnes un ir izgatavots no tāda materiāla, kura Šora A cietība ir mazāka par 50, tad 1.3.3. punktā noteiktās prasības attiecas tikai uz stingro pamatni;
    - 1.3.5. uz tādām atzveltnes daļām kā sēdekļa regulēšanas ierīces un palīģierīces neattiecas neviena no 1.3.3. punkta prasībām, ja miera stāvoklī tās atrodas zem horizontālas plaknes 400 mm virs atskaites plaknes, pat tad, ja cilvēks var nonākt saskarē ar tām.
  - 1.4. Uzskata, ka 1.1.3. punkta prasības ir izpildītas, ja:
    - 1.4.1. testa laikā neviena sēdekļa daļa, sēdekļa stiprinājumi vai palīģierīces pilnīgi neatdalās;
    - 1.4.2. sēdekļis stingri paliek vietā pat tad, ja notiek daļēja atdalīšanās no vienas vai vairākām stiprinājumu vietām, un visas fiksēšanas sistēmas paliek fiksētā stāvoklī visā testa laikā;
    - 1.4.3. pēc testa nevienam sēdekļa konstrukcijas elementam vai palīģierīcēm nav neviena lūzuma vai asu vai smailu malu vai stūru, kas varētu radīt miesas bojājumus.
2. STATISKIE TESTI
  - 2.1. Testa iekārta
    - 2.1.1. Testa iekārta sastāv no cilindriskām virsmām, kuru liekuma rādiuss ir vienāds ar  $82 \pm 3$  mm un platums ir:
      - 2.1.1.1. vismaz vienāds ar tā testējamā sēdekļa katras sēdvietas sēdekļa atzveltnes platumu – augšējai testa iekārtai;
      - 2.1.1.2. vienāds ar  $320 -0/+10$  mm apakšējai testa iekārtai, kā parādīts šā papildinājuma 1. attēlā.
    - 2.1.2. Virsma, kas balstās pret sēdekļa daļām, ir izgatavota no tāda materiāla, kura Šora A cietība nav mazāka par 80.
    - 2.1.3. Katru cilindrisko virsmu aprīko vismaz ar vienu spēka devēju, kas spēj mērīt spēkus, kurus pieliek 2.2.1.1. punktā noteiktajā virzienā.
  - 2.2. Testa procedūra
    - 2.2.1. Testa spēku, kas vienāds ar  $\frac{1\ 000}{H_1} \pm 50$  N, ar ierīci, kura atbilst 2.1. punkta prasībām, pieliek sēdekļa aizmugurējai daļai atbilstoši katrai sēdekļa sēdvietai.
      - 2.2.1.1. Spēku pieliek pa attiecīgās sēdvietas vertikālo vidusplakni; tas vērsts horizontāli un no aizmugures virzienā uz sēdekļa priekšu.

- 2.2.1.2. Spēku pieliek augstumā  $H_1$ , kas ir no 0,70 m līdz 0,80 m virs atskaites plaknes. Precīzu augstumu nosaka ražotājs.
- 2.2.2. Testa spēku, kas vienāds ar  $\frac{2\ 000}{H_2} \pm 100$  N, izmantojot ierīci, kas atbilst 2.1. punkta prasībām, vienlaicīgi pieliek sēdekļa aizmugurējai daļai atbilstoši katrai sēdekļa sēdvietai, vienā vertikālajā plaknē un tajā pašā virzienā augstumā  $H_2$ , kas ir no 0,45 m līdz 0,55 m virs atskaites plaknes. Precīzu augstumu nosaka ražotājs.
- 2.2.3. Pieliekot 2.2.1. un 2.2.2. punktā norādītos spēkus, cik iespējams nodrošina testa iekārtu saskari ar sēdekļa aizmuguri. Tās spēj griezties ap savu asi horizontālā plaknē.
- 2.2.4. Ja sēdeklis sastāv vairāk nekā no vienas sēdvietas, tad spēkus, kas atbilst katrai sēdvietai, pieliek vienlaicīgi, un ir tik daudz augšējo un apakšējo testa iekārtu, cik ir sēdvietu.
- 2.2.5. Katras testa iekārtas sākotnējo novietojumu uz katras sēdvietas nosaka, ļaujot tai nonākt saskarē ar sēdekli ar spēku, kas vienāds ar vismaz 20 N.
- 2.2.6. Spēkus, kas norādīti 2.2.1. un 2.2.2. punktā, pieliek, cik strauji iespējams, un tos visus uztur atbilstīgi norādītajai vērtībai vismaz 0,2 sekundes neatkarīgi no deformācijas.
- 2.2.7. Ja tests ir veikts, izmantojot vienu vai vairākus spēkus, bet visi spēki nav pārsnieguši 2.2.1. un 2.2.2. punktā norādītos spēkus, un ja sēdeklis atbilst prasībām, tad testu uzskata par izturētu.

1. attēls

## Statiskā testa iekārta



## 6. papildinājums

**SĒDEKĻA ATZVELTNES AIZMUGURĒJĀS DAĻAS ENERĢIJAS ABSORBCIJAS PARAMETRI**

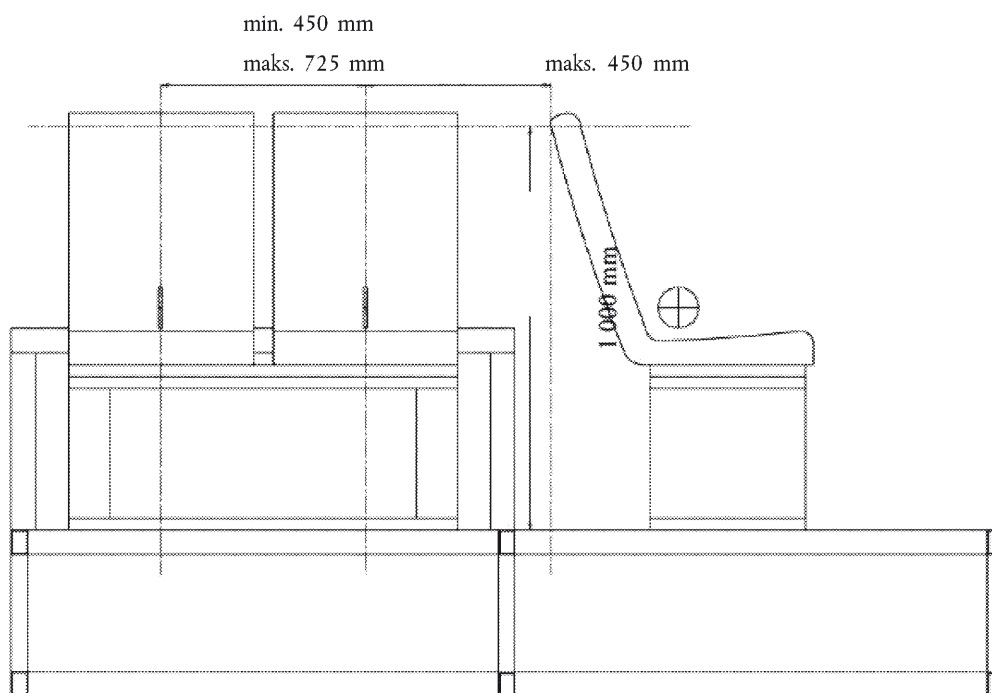
1. Sēdekļa atzveltņu aizmugurējo daļu elementus, kas atrodas atskaites zonā, kas definēta šo noteikumu 2.21. punktā, pēc ražotāja pieprasījuma pārbauda saskaņā ar enerģijas absorbcijas prasībām, kas noteiktas Noteikumu Nr. 21 4. pielikumā. Šajā nolūkā visas uzstādītās palīgierīces testē visos lietošanas stāvokļos, izņemot galdiņus, kuri atrodas aizvērtā stāvoklī.
2. Šo testu norāda paziņojuma veidlapā par sēdekļa tipa apstiprinājumu atbilstīgi paraugam, kas dots šo noteikumu 1. pielikumā. Pievieno rasējumu, kurā redzama sēdekļa atzveltnes aizmugurējās daļas zona, kura izturējusi enerģijas izkliedes testu.
3. Šo testu drīkst izmantot ne tikai sēdeklim, bet arī citām transportlīdzekļa daļām (1. papildinājuma 3.5.3. punkts un 7. papildinājuma 2.3. punkts).

## 7. papildinājums

**PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PASAŽIERU AIZSARDZĪBU UZ SĀNIEM VĒRSTOS SĒDEKĻOS SASKAŅĀ AR 7.4.4. PUNKTU**

1. Attālums starp priekšējo uz sāniem vērsto sēdekli un transportlīdzekļa daļu uz priekšu no šā priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa nepārsniedz 450 mm. Visus mērījumus veic 1 000 mm virs priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa atskaites plaknes (sk. 1. attēlu).

1. attēls

**Prasības uz sāniem vērstu sēdekļu novietojumam**

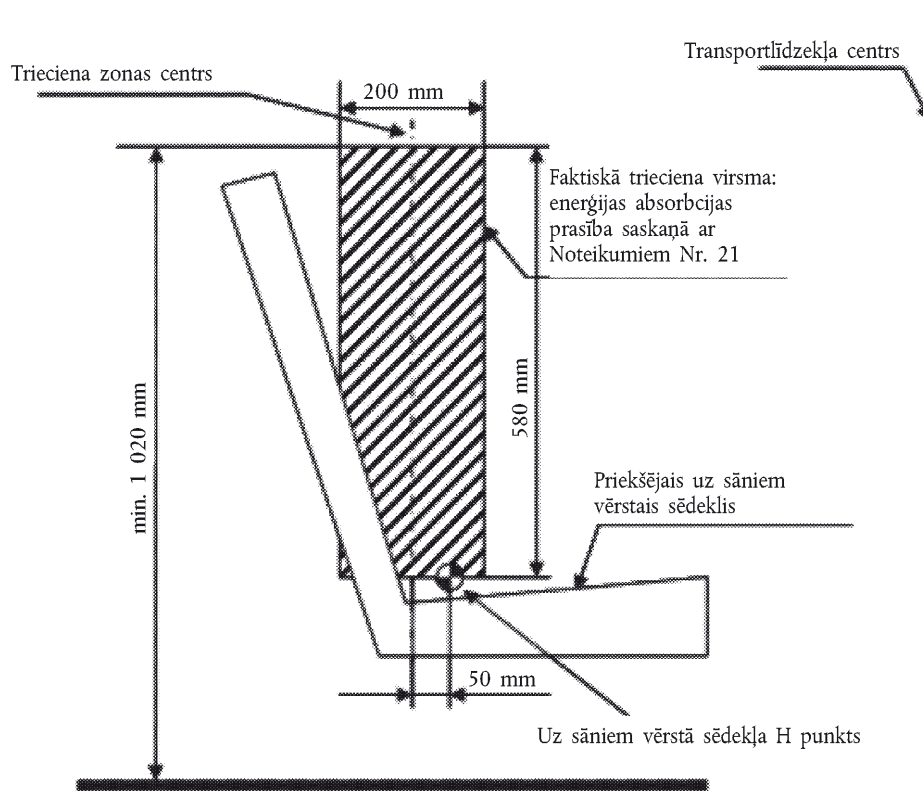
2. Transportlīdzekļa daļa (piemēram, šķērssiena, siena vai uz priekšu vērsta sēdekļa atzveltne) pirms priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa atbilst šādām prasībām, lai tā spētu aizsargāt minētā priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa pasažieri (sk. 2. attēlu):
  - 2.1. transportlīdzekļa daļas augstumam, pamatojoties uz priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa atskaites plakni, jābūt vismaz 1 020 mm; un
  - 2.2. transportlīdzekļa daļas faktiskās triecienu virsmas platums ir 200 mm un augstums – 580 mm. Šī virsma atrodas tā, ka vertikālā viduslīnija ir 50 mm aiz priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa H punkta; un
  - 2.3. atbilstošā transportlīdzekļa daļas virsma, to projicējot uz vertikālās plaknes caur šo H punktu, nosedz vismaz 95 procentus no faktiskās triecienu virsmas. Šī transportlīdzekļa daļa atbilst 6. papildinājumā noteiktajai enerģijas absorbcijas prasībai.
    - 2.3.1. Ja attiecīgā virsma nav vienlaidu virsma (parasti divi uz priekšu vērsti sēdekļi, starp kuriem ir atstarpe), katrai atstarpei nosaka attālumu, izmantojot lodi ar diametru 165 mm. Lodi liek tajā atstarpes zonas punktā, kur tā, nepieliekot slodzi, maksimāli ievirzās atstarpē. Attālumam starp abiem lodes pieskares punktiem jābūt mazākam nekā 60 mm.



3. Pēc ražotāja izvēles drīkst veikt testu saskaņā ar 1. papildinājumu, izmantojot piemērotu manekenu uz sāniem vēršiem sēdekļiem.

2. attēls

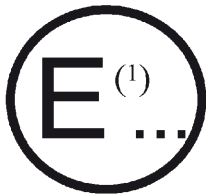
Prasības tai transportlīdzekļa daļai, kas atrodas uz priekšu no priekšējā uz sāniem vērsta sēdekļa



## 1. PIELIKUMS

## PAZIŅOJUMS

(Maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))



izdevējs: iestādes nosaukums

.....  
 .....  
 .....

par <sup>(2)</sup>: apstiprinājuma piešķiršanu  
 apstiprinājuma paplašināšanu  
 apstiprinājuma atteikšanu  
 apstiprinājuma atsaukšanu  
 pilnīgu ražošanas izbeigšanu

sēdekļa tipam vai tiem attiecībā uz tā (to) stiprību saskaņā ar Noteikumiem Nr. 80

Apstiprinājums Nr. .... Apstiprinājuma paplašinājums Nr. ....

1. Sēdekļa tirdzniecības nosaukums vai preču zīme: .....
2. Sēdekļa tips: .....
3. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
4. Attiecīgā gadījumā – ražotāja pārstāvja nosaukums un adrese: .....
5. Papildu informācija:
  - 5.1. Sēdekļa tipa, tā stiprinājuma savienotājelementu un regulēšanas, pārvietošanas un fiksēšanas sistēmu īss apraksts, tostarp norādot minimālo attālumu starp montēšanas punktiem: .....
  - 5.2. Sēdekļu novietojums un konfigurācija: .....
  - 5.3. Sēdekļi (ja tādi ir) ar iebūvētu drošības jostas stiprinājumu vietu: .....
  - 5.4. Atzveltnes aizmugurējās daļas enerģijas absorbcijas tests: jā/nē <sup>(2)</sup>
  - 5.5. Rasējumi, kuros redzama atzveltnes aizmugures daļas zona, kas verificēta attiecībā uz enerģijas izkliedi: .....
  - 5.6. Sēdekļis apstiprināts saskaņā ar šo noteikumu 5.1. punktu (dinamiskais tests): jā/nē <sup>(2)</sup>
    - 5.6.1. 1. tests saskaņā ar 1. papildinājumu: jā/nē <sup>(2)</sup>
    - 5.6.2. 2. tests saskaņā ar 1. papildinājumu: jā/nē <sup>(2)</sup>
    - 5.6.3. To drošības jostu un stiprinājumu vietu apraksts, ko izmanto 2. testā: .....
    - 5.6.4. Tā papildu sēdekļa tips, ko izmanto 2. testā (ja atšķiras no apstiprinātā sēdekļa tipa): .....
  - 5.7. Sēdekļis apstiprināts saskaņā ar šo noteikumu 5.1. punktu (statiskais tests): jā/nē <sup>(2)</sup>
  - 5.8. Tests saskaņā ar 5. papildinājumu: jā/nē <sup>(2)</sup>
  - 5.9. Tests saskaņā ar 6. papildinājumu: jā/nē <sup>(2)</sup>
6. Sēdekļis iesniegts apstiprināšanai (datums): .....

7. Ierīces tips: palēninājums/paātrinājums <sup>(2)</sup>
8. Tehniskais dienests, kas atbildīgs par apstiprināšanas testu veikšanu: .....
9. Šā dienesta izsniegtā protokola datums: .....
10. Šā dienesta izsniegtā protokola numurs: .....
11. Apstiprinājums piešķirts/atteikts/paplašināts/atsaukts <sup>(2)</sup>
12. Apstiprinājuma marķējuma atrašanās vieta uz sēdekļa: .....
13. Vieta: .....
14. Datums: .....
15. Paraksts: .....
16. Pēc pieprasījuma pieejami šādi dokumenti ar iepriekš norādīto apstiprinājuma numuru: .....  
.....

---

<sup>(1)</sup> Tās valsts pazīšanas numurs, kas piešķirusi/paplašinājusi/atteikusi/atsaukusi apstiprinājumu (skatīt apstiprinājuma nosacījumus noteikumos).

<sup>(2)</sup> Lieko svītrot.

---

## 2. PIELIKUMS

## PAZIŅOJUMS

(Maksimālais izmērs: A4 (210 × 297 mm))



izdevējs: iestādes nosaukums

.....  
 .....  
 .....

par <sup>(2)</sup>: apstiprinājuma piešķiršanu  
 apstiprinājuma paplašināšanu  
 apstiprinājuma atteikšanu  
 apstiprinājuma atsaukšanu  
 pilnīgu ražošanas izbeigšanu

transportlīdzekļa tipam attiecībā uz sēdekļu stiprinājumu vietu izturību saskaņā ar Noteikumiem Nr. 80

Apstiprinājums Nr. .... Apstiprinājuma paplašinājums Nr. ....

1. Transportlīdzekļa tirdzniecības nosaukums vai preču zīme: .....
2. Transportlīdzekļa tips: .....
3. Ražotāja nosaukums un adrese: .....
4. Attiecīgā gadījumā – ražotāja pārstāvja nosaukums un adrese: .....
5. Papildu informācija:
  - 5.1. Transportlīdzekļa tipa īss apraksts attiecībā uz tā stiprinājuma vietām un mazāko attālumu starp stiprinājuma vietām: .....
  - 5.2. Apstiprinātā sēdekļu tipa (ja tādi ir) preču zīme un tirdzniecības nosaukums: .....
  - 5.3. Par katru sēdekļu rindu: atsevišķi sēdekļi/soli, fiksēti/regulējami sēdekļi, sēdekļi ar fiksētu/regulējamu atzveltni, nolaižama/atlaižama atzveltnē <sup>(2)</sup> .....
  - 5.4. Sēdekļu novietojums un konfigurācija (sēdekļiem ar tipa apstiprinājumu un citiem sēdekļiem): .....
  - 5.5. Sēdekļi ar iebūvētām drošības jostas stiprinājumu vietām (ja tādi ir): .....
6. Transportlīdzeklis nodots apstiprināšanai (datums): .....
7. Tehniskais dienests, kas atbildīgs par apstiprināšanas testu veikšanu: .....
8. Šā dienesta izsniegtā protokola datums: .....
9. Šā dienesta izsniegtā protokola numurs: .....
10. Apstiprinājums piešķirts/atteikts/paplašināts/atsaukts <sup>(2)</sup>
11. Apstiprinājuma marķējuma atrašanās vieta uz transportlīdzekļa: .....
12. Vieta: .....
13. Datums: .....
14. Paraksts: .....
15. Pēc pieprasījuma pieejami šādi dokumenti ar iepriekš norādīto apstiprinājuma numuru: .....

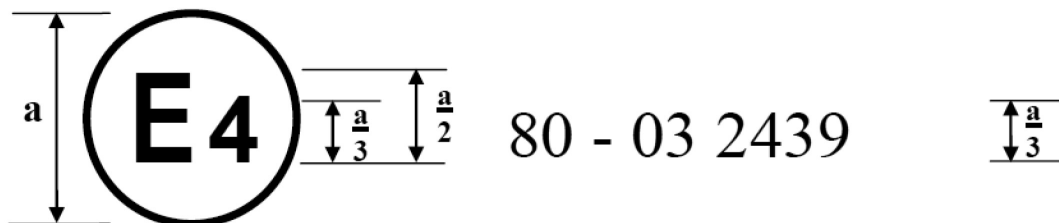
<sup>(1)</sup> Tās valsts pazīšanas numurs, kas piešķirusi/paplašinājis/atteikusi/atsaukusi apstiprinājumu (skatīt apstiprinājuma nosacījumus noteikumos).

<sup>(2)</sup> Lieko svītrot.

## 3. PIELIKUMS

## APSTIPRINĀJUMA MARKĒJUMU IZKĀRTOJUMS

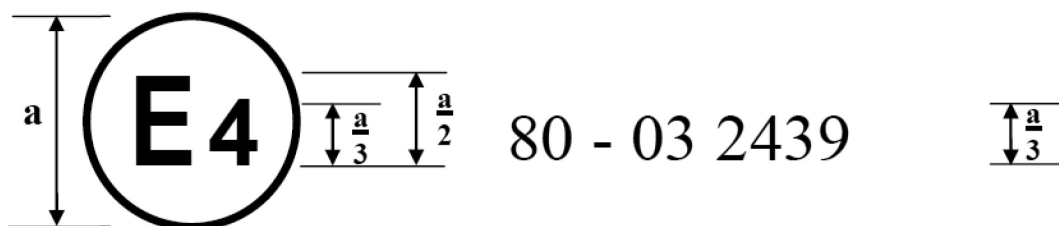
## 1. Sēdekļa apstiprinājuma marķējuma izkārtojums



a = vismaz 8 mm

Attēlotais apstiprinājuma marķējums, kuru piestiprina pie sēdekļa, norāda, ka konkrētais sēdekļa tips attiecībā uz sēdekļu stiprību ir apstiprināts Nīderlandē (E4) ar numuru 032439 un ka tests ir ticis veikts saskaņā ar 4. pielikuma 2. punktu. Apstiprinājuma numurs norāda, ka apstiprinājums piešķirts saskaņā ar Noteikumu Nr. 80 prasībām, kuri grozīti ar 03. grozījumu sēriju.

## 2. Transportlīdzekļa tipa apstiprinājuma marķējuma izkārtojums



a = vismaz 8 mm

Attēlotais apstiprinājuma marķējums, kuru piestiprina transportlīdzeklim, norāda, ka konkrētais transportlīdzekļa tips attiecībā uz transportlīdzekļa stiprinājumu vietu stiprību ir apstiprināts Nīderlandē (E4) ar numuru 032439. Apstiprinājuma numurs norāda, ka apstiprinājums piešķirts saskaņā ar Noteikumu Nr. 80 prasībām, kuri grozīti ar 03. grozījumu sēriju.

## 4. PIELIKUMS

H punkta un rumpja faktiskā leņķa noteikšanas procedūra mehānisko transportlīdzekļu sēdvietām <sup>(1)</sup>

1. papildinājums. Telpiskas H punkta ierīces apraksts <sup>(1)</sup> <sup>(2)</sup>
2. papildinājums. Telpiskā atskaites sistēma <sup>(1)</sup>
3. papildinājums. Atskaites dati par sēdvietām <sup>(1)</sup>

<sup>(1)</sup> Procedūra ir aprakstīta Konsolidētās rezolūcijas par transportlīdzekļu konstrukciju (R.E.3.) 1. pielikumā (dokuments ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2). [www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html](http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html)

<sup>(2)</sup> Sīkāku informāciju par telpiskās H punkta ierīces uzbūvi var saņemt no Society of Automotive Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, United States of America. Šī ierīce atbilst tai, kas aprakstīta ISO standartā 6549-1980.



#### PAZIŅOJUMS LASĪTĀJIEM

#### **Padomes Regula (ES) Nr. 216/2013 (2013. gada 7. marts) par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju**

Saskaņā ar Padomes 2013. gada 7. marta Regulu (ES) Nr. 216/2013 par Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša elektronisko publikāciju (OV L 69, 13.3.2013., 1. lpp.), sākot ar 2013. gada 1. jūliju, vienīgi elektroniskā formātā publicētais Oficiālais Vēstnesis ir autentisks un rada juridiskas sekas.

Ja neparedzētu un ārkārtas apstākļu dēļ Oficiālā Vēstneša elektronisko izdevumu nav iespējams publicēt, iespiestais izdevums ir autentisks un rada juridiskas sekas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 216/2013 3. panta nosacījumiem.

#### **PAZIŅOJUMS LASĪTĀJIEM – VEIDS, KĀDĀ IZDARA ATSAUCES UZ TIESĪBU AKTIEM**

Ar 2013. gada 1. jūliju mainījies veids, kādā izdara atsauces uz citiem tiesību aktiem.

Pārejas periodā tiks izmantots gan jaunais, gan vecais atsauču veids.

**EUR-Lex** (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



**Eiropas Savienības Publikāciju birojs**  
2985 Luksemburga  
LUKSEMBURGA

**LV**